

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Komissio

2003/C 82/01	Euron kurssi	1
2003/C 82/02	Valtiontuki – Ranska – Tuki C 6/03 (ex NN 139/02) – Rivesaltes-ohjelma – Veroluonteiset maksut CIVDN:lle – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti	2
2003/C 82/03	Valtiontuki – Saksa – Tuki C 9/03 (ex NN 156/01) & (ex N 97/01) – Baijerilaisille koneidenvaihtopiireille myönnettävä tuki – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti	12
2003/C 82/04	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta	18
2003/C 82/05	EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen – Tapaukset, joita komissio ei vastusta ⁽¹⁾	18
2003/C 82/06	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.3104 – Compass/Cremonini/JV) – Asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä ⁽¹⁾	20

II Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa koskevat valmistavat säädökset

2003/C 82/07	Helleenien tasavallan aloite neuvoston asetuksen antamiseksi Sirene-käsikirjan muuttamisessa noudatettavista menettelyistä	21
2003/C 82/08	Espanjan kuningaskunnan aloite neuvoston direktiivin antamiseksi liikenteenharjoittajien velvollisuudesta toimittaa tietoja kuljetetuista henkilöistä	23

Ilmoitusnumero

Sisältö (jatkuu)

Sivu

2003/C 82/09

Helleenien tasavallan aloite neuvoston päätöksen tekemiseksi Sirene-käsikirjan muuttamisessa noudatettavista menettelyistä 25

III *Tiedotteita*

Komissio

2003/C 82/10

Rajoitettu ehdotuspyyntö työterveys- ja työturvallisuustarkastusten alalla – VP/2003/19 27

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾**4. huhtikuuta 2003**

(2003/C 82/01)

1 euro =

Rahayksikkö			Kurssi		
Rahayksikkö			Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,072	LVL	Latvian latia	0,6239
JPY	Japanin jeniä	128,7	MTL	Maltan liiraa	0,4232
DKK	Tanskan kruunua	7,4265	PLN	Puolan zlotya	4,3615
GBP	Englannin puntaa	0,6844	ROL	Romanian leuta	36 430
SEK	Ruotsin kruunua	9,1982	SIT	Slovenian tolaria	232,0255
CHF	Sveitsin frangia	1,4865	SKK	Slovakian korunaa	41,234
ISK	Islannin kruunua	83,82	TRL	Turkin liiraa	1 777 000
NOK	Norjan kruunua	7,798	AUD	Australian dollaria	1,7842
BGN	Bulgarian leviä	1,9497	CAD	Kanadan dollaria	1,5824
CYP	Kyprosen puntaa	0,58531	HKD	Hongkongin dollaria	8,3611
CZK	Tšekin korunaa	31,781	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,9705
EEK	Viron kruunua	15,6466	SGD	Singaporin dollaria	1,9044
HUF	Unkarin korinttia	245,43	KRW	Etelä-Korean wonia	1 348,58
LTL	Liettuan litiä	3,4523	ZAR	Etelä-Afrikan randia	8,5424

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

VALTIONTUKI – RANSKA

Tuki C 6/03 (ex NN 139/02) – Rivesaltes-ohjelma – Veroluonteiset maksut CIVDN:lle

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(2003/C 82/02)

Komissio on ilmoittanut 24. tammikuuta 2003 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Ranskalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa kyseisestä tuesta kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Maatalouden pääosasto
Maatalouslainsäädäntö
L 130 5/120
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 21 51

Huomautukset toimitetaan Ranskalle. Huomautuksia esittävän asianomaisen on pyydettävä kirjallisesti henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Saamansa kantelun johdosta komissio esitti Ranskan viranomaisille 19. heinäkuuta 1999, 16. joulukuuta 1999, 24. elokuuta 2000 ja 9. joulukuuta 2000 päivätyillä kirjeillä pyynnön saada tietoja kyseisestä toimenpiteestä. Ranskan pysyvä edustusto Euroopan unionissa vastasi komission pyyntöön 19. elokuuta 1999, 24. helmikuuta 2000 ja 25. tammikuuta 2001 päivätyillä kirjeillä. Komission yksiköt pitivät kokouksen Ranskan viranomaisten sekä CIVDN:n (Comité interprofessionnel des vins doux naturels) valtuuskunnan kanssa. Komissiolle ei annettu järjestelmää tiedoksi EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kyseessä näyttäisi siis olevan uusi tuki, joka on pantu toimeen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti, ja näin ollen kyse olisi perustamissopimuksessa tarkoitettusta laittomasta tuesta.

Komissio päätti aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tutkintamenettelyä edellä mainitusta ohjelmasta, koska näyttää siltä, että siitä on myönnetty eräille viinintuottajille valtiontukia, jotka saattavat olla ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan kanssa.

Rivesaltes-ohjelma

CIVDN päätti vuonna 1996 käynnistää joillakin viinialueilla tuotantosuunnan muuttamista koskevan ohjelman, jonka tavoitteena oli korvata osa Pyrénées Orientalesin alueen luontaisesti makeiden viinien tuotannosta raivaamalla pois viiniköyn-

nöksiä ja istuttamalla tilalle laadukkaita lajikkeita. Tarkoituksena oli lievittää alaa vaivannutta rakenteellista kriisiä, joka ilmeni markkinoiden säännöllisenä romahtamisena. Tuki piti käyttää viiniviljelmien laadun parantamiseen alueella.

"Rivesaltes-ohjelmana" tunnetun tuotantosuunnan muutoksen onnistumiseksi alueen tuottajille annettiin mahdollisuus hakea hehtaarikohtaista "kesantopalkkiota", joka rahoitetaan toimialajärjestölle suoritettavilla maksuilla, sekä julkisista varoista rahoitettua hehtaaritukea, jolla katettiin osa varsinaisesta tuotantosuunnan muutoksesta aiheutuneista kustannuksista.

CIVDN päätti 5. heinäkuuta 1996 tekemällään päätöksellä 96-1 perä jäseniltään maksun, jolla oli tarkoitus rahoittaa tuotantosuunnan muutosta koskeva "Rivesaltesin" ja "Grand Roussillonin" ohjelma. Maksu oli 50 frangia hehtolitalta, ja sillä katettiin kesantopalkkiot sellaisille vuoteen 1995 asti Rivesaltes- tai Grand Roussillon -viinejä tuottaneille viininviljelyaloille, joilla satovuodesta 1995 alkaen satovuoteen 2000 asti siirryttäisiin pöytä- ja maaviinien tuotantoon. Palkkio myönnettiin tuottajille, jotka sitoutuivat viideksi vuodeksi luopumaan suojatusta alkuperänimityksestä "Rivesaltes" tai "Grand Roussillon". Palkkiolla oli tarkoitus korvata suojatusta alkuperänimityksestä (SAN) luopumisesta Rivesaltes-ohjelmaan haluaville tuottajille aiheutuvat tulonmenetykset. Palkkio ei edellyttänyt tuotannon keskeyttämistä tai vähentämistä, vaan se oli korvaus viljelyalan käytöstä muun kuin alkuperänimitykseen oikeutetun viinin tuotantoon. Kesantopalkkio oli 5 000 frangia hehtaarilta vuodessa.

Tuotantosuunnan muutuskustannuksista Ranskan viranomaiset totesivat, että vuonna 1996 hyväksytty Rivesaltes-ohjelma SAN-viiniviljelmien tuotantosuunnan muuttamiseksi toteutettiin kaikkiaan 3 250 hehtaarin alalla, josta 1 250 hehtaaria oli Muscat de Rivesaltes -viinin tuotantoaloja, 1 000 hehtaaria Côtes du Roussillon- ja Côtes du Roussillon Villages -viinin tuotantoaloja sekä 1 000 hehtaaria tietyistä lajikkeista saatujen maaviinien tuotantoaloja. Ohjelman tueksi Ranskan viranomaiset myönsivät 111 miljoonan frangin rahoitustuen. Rahoitustuesta osoitettiin 24 000 frangia hehtaarilta suojattuun alkuperänimitykseen oikeutetun Muscat de Rivesaltes -lajikkeen istuttamiseen ja 40 000 frangia hehtaarilta suojattuun alkuperänimitykseen oikeutetun Côtes du Roussillon Villages -lajikkeen sekä eräiden maaviinien istuttamiseen tuotantosuunnan muuttamiseksi. Ranskan viranomaisten arvion mukaan alueen tuotantosuunnan muuttamisesta aiheutuvat tosiasialliset kustannukset olivat 110 000 frangia hehtaarilta. Tuotantosuunnan muuttamisesta aiheutuvat kokonaiskustannukset olivat Ranskan viranomaisten mukaan 258,5 miljoonaa frangia (39,4 miljoonaa euroa). Valtion viranomaiset osallistuivat kustannuksiin 75,250 miljoonalla frangilla (11,01 miljoonalla eurolla) alun perin arvioitujen 111 miljoonan frangin (16,9 miljoonan euron) sijasta. Lisäksi viranomaiset vahvistivat, että tuotantosuunnan muutosohjelmat saatiin suurelta osin toteutettua (2 350 hehtaarilla alun perin suunnitelluista 3 250 hehtaarista) ja etteivät julkiset viranomaiset jatkaneet maksun perimistä. Tuen maksaminen lopetettiin viimeistään 1. elokuuta 2000.

Tietyille suojatuille alkuperänimityksille myönnetty myy- ninedistämistuet ja toimintatuet

CIVDN päätti 1. tammikuuta 1998 periä jäseniltä toisenkin maksun, jonka se jätti ilmoittamatta. Maksuilla oli tarkoitus rahoittaa myy-
ninedistämistukia ja toimintatukia seuraavien suojattujen alkuperänimitysten hyväksi: "Rivesaltes", "Grand Roussillon", "Muscat de Rivesaltes" ja "Banyuls". Maksuja alettiin periä uudelleen vielä vuonna 2000 vähäisin muutoksin. Komission tiedossa ei ole, miten kauan jälkimmäinen ohjelma kesti tai onko se mahdollisesti uusittu.

Komission arviointi toimenpiteistä

Esillä olevien maksujen luonteen osalta komissio panee merkille, että Ranskan hallitus on hyväksynyt ne suoraan makean viinin ja väkevän viinin tuottajien toimialakomitean perustamisesta 2. heinäkuuta 1943 annetussa laissa nro 200 säädetyn menettelyn mukaisesti. Tällaisten maksujen periminen edellyttää siis hallituksen antamaa ennakkolupaa. Laissa nro 200 säädetään muun muassa, että maksut ovat pakollisia kaikille kyseisten toimialajärjestöjen jäsenille heti, kun niiden perimiseen on saatu hallituksen tai tarvittaessa sen asiamiehen lupa. Tämä tarkoittaa, että tämentyyppisille maksuille on saatava julkisen viranomaisen lupa, jotta niillä olisi oikeusvaikutuksia. Sen vuoksi komissio katsoo tässä vaiheessa, että esillä olevassa tapauksessa on kyse veroluonteisista maksuista eli siis julkisista varoista.

Maatalousalan valtiontuesta annettujen yhteisön suuntaviivojen ⁽¹⁾ 23.3 kohdassa sekä valtiontuen sääntöjenvastaisuuden arvioinnissa sovellettavien sääntöjen määräytymisestä annetun

komission ilmoituksen mukaan sitä, onko valtiontuki sääntöjenvastainen, arvioidaan tuen myöntämisaikakohtana voimassa olevien sääntöjen perusteella. Yhteisön suuntaviivoja maatalousalan valtiontuesta on sovellettu 1. tammikuuta 2000 alkaen. Näin ollen kaikki tämän päivämäärän jälkeen myönnettyt tuet on arvioitava kyseisten suuntaviivojen perusteella. Jos tuet on myönnetty sitä ennen, ne on tarvittaessa arvioitava ennen 1. tammikuuta 2000 voimassa olleiden sääntöjen ja käytäntöjen sekä voimassa olevien viinin yhteistä markkinajärjestelyä koskevien säännösten mukaan.

Rivesaltes-ohjelmasta myönnettiin tukia 1. tammikuuta 1997 ja 31. heinäkuuta 2000 välisenä aikana, toisin sanoen ennen kuin viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999 ⁽²⁾ tuli voimaan 1. elokuuta 2000. Koska nämä toimenpiteet kuuluvat viinin yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisalaan, niitä on arvioitava kyseisenä ajankohtana voimassa olleiden säännösten eli viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 ⁽³⁾ ja sen soveltamisasetusten perusteella.

Ranskan tukiohjelmasta myönnetystä kesantopalkkiosta on todettava, ettei yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvissä säännöksissä eikä varsinkaan väliaikaista ja lopullista tietyistä viiniviljelyaloista luopumista koskevien palkkioiden sekä paikkausistutuksesta luopumista koskevien palkkioiden myöntämisestä 18 päivänä helmikuuta 1980 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 456/80 ⁽⁴⁾ mainittu tällaisia palkkioita. Asetuksessa säädettiin yksinomaan väliaikaista ja lopullista tuotannosta luopumista koskevasta palkkiosta, joka maksetaan tuottajalle silloin, kun tämä päättää osallistua viinintuotantokyvyn vähentämiseen erityisesti viiniköynnöksiä raivaamalla. Koska viinintuotantokyky ei vähentynyt ja koska palkkioilla ei rahoitettu ainutakaan tuotannosta luopumiseen liittyvää hanketta, toimenpiteen ei tässä vaiheessa katsota kuuluvan entisen yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisalaan.

Ranskan viranomaisten mukaan kansallisen tuen tavoitteena oli helpottaa tuottajien taloudellista tilannetta, ja yrittäjinä nämä saattoivat vapaasti päättää, sitoutuivatko ne sellaiseen puhtaasti kaupalliseen toimintaan, jonka kustannukset näyttäivät muodostuvan elinkeinon harjoittamisesta aiheutuneista menoista. Komission ennen maatalousalan valtiontuen suuntaviivojen antamista noudattaman käytännön ja yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ⁽⁵⁾ toimintatuet ovat tukia, joiden tarkoituksena on vapauttaa yritys kuluista, joista sen olisi pitänyt itse vastata juoksevassa hallinnossaan tai tavanomaisessa toiminnassaan. Sama periaate toistetaan maatalousalan valtiontuen suuntaviivojen 3.5 kohdassa, jonka mukaan jo kyseisten tukien luonteeseen kuuluu, että ne todennäköisesti vaikuttavat myös yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin.

⁽²⁾ EYVL L 179, 14.7.1999.

⁽³⁾ EYVL L 84, 27.3.1987. Kumottu viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1493/1999.

⁽⁴⁾ EYVL L 57, 29.2.1980.

⁽⁵⁾ Asia T-459/93, Siemens SA v. Euroopan yhteisöjen komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 8.6.1995 (Kok. 1995, s. II-01675).

⁽¹⁾ EYVL C 28, 1.2.2000 ja oikaisu, EYVL C 232, 12.8.2000.

Komissio toteaa tässä vaiheessa, että tuki oli hehtaarikohtaista ja sitä myönnettiin vuosittain. Tästä päätellen se liittyi läheisesti tuotetun viinin määrään. Komissio muistuttaa, ettei se voi missään olosuhteissa hyväksyä tukea, joka olisi ristiriidassa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevien säännösten kanssa tai joka häiritseisi yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaista toimivuutta. Komissio katsoo tässä vaiheessa "kesantopalkkion" vaikuttavan toimintatuelta, joka on omiaan vaikuttamaan myös viinin yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin. Tästä syystä se voi olla alalla sovellettavien markkina- ja kilpailusääntöjen vastainen.

Tuotantosuunnan muuttamiseen liittyvien kustannusten osalta asetuksen (ETY) N:o 822/87 14 artiklassa säädetään, että kansallisen tuen antaminen pöytäviinien viljelyalueille on kiellettyä 1 päivästä syyskuuta 1998 alkaen, paitsi jos se vastaa sellaisia vaatimuksia, joilla voidaan erityisesti saavuttaa tuotantomäärän vähentämisen tavoite tai tuotannon laadun parantamisen tavoite ilman tuotannon määrän kasvua. Näin ollen sallittuja olisivat vain laatua parantavat viiniköynnöslajikkeet, joiden tuottavuus kyseisellä maaperällä ei ole liian suuri.

Asetuksen (ETY) N:o 822/87 14 artiklan mukaisesti käytettävistä perusteista viininviljelmäalojen istuttamista koskevien kansallisten tukien osalta 11 päivänä syyskuuta 1989 annetussa asetuksessa (ETY) N:o 2741/89⁽⁶⁾ vahvistetaan perusteet, joiden mukaan perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan mukaisesti hyväksyttäviä viininviljelmäalojen istuttamista koskevia kansallisia tukihankkeita on tarkasteltava. Asetuksen 2 artiklan mukaan kansallisten tukihankkeiden on osoitettava selkeästi, että tuotannon määrän vähentämistä tai laadun parantamista tuotantoa lisäämättä koskevaa tavoitetta noudatetaan.

Komission asetuksen (ETY) N:o 2741/89 5 artiklassa säädetään, että istutettua viiniköynnöshehtaaria kohti myönnetyn tuen määrä ei saa ylittää 30 prosenttia todellisista raivaus- ja istutuskustannuksista. Koska tuotantosuunnan muutoksen kokonaiskustannukset olivat 258 500 000 frangia, joista julkiset viranomaiset rahoittivat 75 250 000 frangia, Ranskan viranomaiset päättelivät, että kaikki rahoitustuet yhteenlaskettuina valtion viranomaiset maksoivat 29,11 prosenttia tosiasiallisesti toteutetun tuotantosuunnan muutoksen kustannuksista. Asetuksen (ETY) N:o 2741/89 5 artiklan mukaan tuotantosuunnan muutuskustannusten laskentaperusteena on istutettua viiniköynnöshehtaaria kohti myönnetyn tuen todellinen määrä. Tämän säännöksen perusteella näyttää siltä, ettei muutuskustannuksia pidä laskea kaikkien ohjelmassa toteutettujen tuotantosuunnan muutostoimenpiteiden yhteenlaskettuina kustannuksina eikä tämän seurauksena myöskään muutostoimenpiteiden keskimääräisinä kokonaiskustannuksina hehtaaria kohti. Kaiken lisäksi Ranskan viranomaiset laskevat tämän keskiarvon jokaisesta tuotantosuunnan muutostoimenpiteestä erikseen.

Komissio toteaa tässä vaiheessa, että koska Ranskan viranomaisten korvaamat hehtaarikohtaiset kustannukset olivat

110 000 frangia hehtaarilta, myönnetyn tuen enimmäisrajaksi olisi pitänyt tässä tapauksessa asettaa 33 000 frangia hehtaarilta ja 30 prosenttia kullekin yksittäiselle tuottajalle aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista. Tämän enimmäisrajan ylittävät korvaukset ja jopa yksittäisen tuottajan tosiasiallisista kustannuksista 30 prosenttia ylittäneet tukiosuudet voidaan näin ollen katsoa sääntöjenvastaiseksi tueksi.

EY:n yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan (josta on tullut 88 artikla) soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽⁷⁾ 10 artiklassa sille myönnettyjen valtuuksien nojalla komissio on pyytänyt Ranskan viranomaisia lähettämään sille kaikki tarvittavat tiedot toteuttamistaan kahdesta tuotantosuunnan muutosohjelmasta. Niiden on toimitettava muun muassa seuraavat tiedot: viininviljelmäalojen istuttamista koskevaa kansallista tukea saaneiden viininviljelijöiden lukumäärä, kyseinen viljelmäala maaperäluokkien mukaan eriteltynä, osuus kyseisestä viljelmäalasta, jolla istuttamista on edeltänyt raivaus, osuus kyseisestä viljelmäalasta, jonka on tunnustettu kelpaavan tma-laatuviinien tuotantoon, istutettujen viljelmäalojen käyttötarkoitus (viininvalmistukseen käytettävät rypäleet, syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet, kuivattavat rypäleet, taimitarha tai perusrungon emoviiniköynnökset jne.), käytetyt lajikkeet, todistus Ranskan viranomaisten antamasta ennakkoluvasta mainittujen lajikkeiden käyttöön, tuotantokyvyn kehitys sekä kaikki olennaiset tiedot tuen määrästä.

Tiettyjä suojattuja alkuperänimityksiä varten käyttöön otetuista myynninedistämistä voidaan todeta, että ennen 1. tammikuuta 2002 myönnettyjen tukien soveltuvuus yhteismarkkinoille on tarkistettava maataloustuotteiden ja tiettyjen vain perustamissopimuksen liitteeseen II kuuluvien tuotteiden, lukuun ottamatta kalastustuotteita, mainontaan myönnettävää valtion tukea koskevien suuntaviivojen⁽⁸⁾ mukaisesti. Tämän päivämäärän jälkeen myönnettyjen tukien arviointiperusteena on käytettävä yhteisön suuntaviivoja valtioneudesta EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen ja tiettyjen liitteeseen I kuulumattomien tuotteiden mainontaan⁽⁹⁾.

Ranskan viranomaiset huomauttavat, että CIVDN:n toiminnan rahoittamiseen tarkoitettuja veroluonteisia maksuja koskevasta säädöksestä on tehty kaikki sääntöjen mukaiset ilmoitukset ja että komissio on jo tutkinut ja hyväksynyt sen. Komissio on nimittäin viimeksi hyväksynyt vuoden 2002 loppuun asti perittävällä veroluonteisella maksulla rahoitetun valtiontukeen N 184/97 kytkeytyvän valtiontuen, jolla muun muassa korvattiin CIVDN:lle aiheutuneita myynninedistämisen- ja toimintakustannuksia. Komission saamien tietojen mukaan CIVDN on perinyt kyseiset maksut erikseen komission jo sallimasta tiedotus- ja myynninedistämistoimiin tarkoitetusta veroluonteisesta maksusta. Näin ollen komissio katsoo, ettei säädöstä tässä vaiheessa voida pitää sellaisenaan hiljaisesti annettuna lupana, jolla olisi hyväksytty ennakolta kaikki aikaisemmalla luvalla myönnetyn tuen muutokset tai siihen liittyvät lisätoimenpiteet.

⁽⁷⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL C 302, 12.11.1987.

⁽⁹⁾ EYVL C 252, 12.9.2001.

⁽⁶⁾ EYVL L 264, 12.9.1989.

Komissio on pyytänyt Ranskan viranomaisia toimittamaan tarvittavat tiedot näistä tukiohjelmista ja myös muista nykyisin voimassa olevista tukijärjestelyistä, jotka on jätetty mainitsematta ja ilmoittamatta komissiolle, jotta komissio voisi arvioida niiden soveltuvuuden yhteismarkkinoille mainontaan ja myynninedistämiseen myönnettyyn tukeen sovellettavien kielteisten ja myönteisten perusteiden sekä tuen enimmäismäärän perusteella. Tietojen pohjalta on voitava myös arvioida aikaisemmin hyväksytystä ohjelmasta ja nyt esillä olevista ilmoittamatta jätetyistä ohjelmista maksetun tuen kasautumisesta mahdollisesti aiheutuneet seuraukset.

Komissio toteaa vielä, että kyseiset veroluonteiset maksut ovat rakenteeltaan hyvin samanlaisia kuin komission jo hyväksymät maksut. Kyseisten maksujen perintää koskevista säädöksistä käy lisäksi ilmi, että maksut koskevat vain määrätyn alueen viinin tuotantoa. Tässä vaiheessa voidaan siis todeta, ettei mistään maahantuodusta tuotteesta peritä eikä ole aikaisemmin peritty tämänkaltaisia veroluonteisia maksuja.

KIRJE

"Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France que, après avoir examiné les informations fournies par ses autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

I Procédure

- (1) À la suite d'une plainte, la Commission européenne a interrogé les autorités françaises à propos des mesures en objet, par lettres des 19 juillet et 16 décembre 1999 et des 24 août et 9 décembre 2000. La représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a répondu à la Commission par lettres des 19 août 1999, 24 février 2000 et 25 janvier 2001.
- (2) Les services de la Commission ont rencontré les autorités françaises le 26 janvier 2000 et une délégation du Comité interprofessionnel des vins doux naturels (CIVDN) le 31 mars 2000.
- (3) Comme elle a été mise à exécution sans autorisation préalable de la Commission, la mesure a été inscrite dans le registre des aides non notifiées.

II Description

- (4) La présente lettre concerne deux types d'actions:

- 1) le Plan Rivesaltes, et
- 2) le financement d'activités de «publi-promotion» et de fonctionnement de certaines appellations d'origine contrôlées (AOC).

1. Le Plan Rivesaltes

- (5) En 1996, le CIVDN a décidé de mettre en place une action de reconversion viticole visant à remplacer, au moyen de l'arrachage et la replantation de variétés viticoles de qualité, une partie de la production des vins doux

naturels de la région des Pyrénées-Orientales, afin de remédier à la crise structurelle que connaissait cette production et qui se manifestait par un effondrement régulier des débouchés. L'aide avait pour but de financer l'amélioration qualitative de l'encépagement dans cette région. Elle a cessé, au plus tard, le 1er août 2000.

Afin de mener à bien ce plan de reconversion (aussi connu sous le nom de «Plan Rivesaltes») les producteurs de la région ont eu accès à deux types d'aides:

- 1) une prime de gel par hectare financée par une cotisation interprofessionnelle, et
- 2) une aide à l'hectare financée par le budget de l'État et celui des collectivités locales pour couvrir partiellement les coûts de reconversion proprement dits.

1.1. Prime de gel

- (6) Par décision 96-1 du 5 juillet 1996, le CIVDN à AOC a instauré une cotisation interprofessionnelle pour le financement du plan de reconversion «Rivesaltes» et «Grand Roussillon».
- (7) La cotisation, qui se montait à 50 FRF ⁽¹⁰⁾/hectolitre, était destinée à financer le versement d'une prime («prime de gel») pour toute parcelle qui, ayant produit du Rivesaltes ou du Grand Roussillon en 1995, produirait, dès la récolte 1996 et jusqu'à la récolte 2000 incluse, du vin de table ou des vins de pays. Le produit de la perception de la cotisation a été cantonné dans un fonds spécial.
- (8) La prime de gel a été effectivement accordée aux producteurs s'engageant à ne pas revendiquer l'appellation d'origine contrôlée Rivesaltes ou Grand Roussillon pendant une durée de cinq ans. Cette prime visait ainsi à compenser les pertes des revenus, liées à l'impact sur le prix résultant du fait de ne plus utiliser les deux dénominations, des producteurs voulant participer au Plan Rivesaltes. La prime n'impliquait pas un arrêt de la production ou une réduction de celle-ci, mais uniquement une compensation pour l'utilisation de la production en dehors de l'AOC. L'objectif était donc de réduire rapidement le potentiel de mise en vente de vins sous l'AOC.
- (9) Le montant de la prime de gel était de 5 000 FRF par an par hectare «gelé». Toute parcelle attributaire d'une aide cessait de bénéficier de la prime l'année de sa reconversion.

1.2. Aide à la reconversion

- (10) D'après les autorités françaises, le plan de reconversion du vignoble AOC Rivesaltes, tel qu'adopté en 1996, portait sur 3 250 hectares: 1 250 hectares pour une production de Muscat de Rivesaltes, 1 000 hectares pour une production de Côtes du Roussillon et Côtes du Roussillon Villages (variétés Syrah, Mourvèdre, Roussanne, Marsanne et Vermentino) et 1 000 hectares pour une production de vins de pays de cépage (variétés Chardonnay, Cabernet, Merlot, etc.).

⁽¹⁰⁾ Un franc français (FRF) = 0,15 euros.

- (11) À l'appui de ce plan, les autorités françaises avaient accepté d'apporter un soutien financier à hauteur de 111 millions de FRF, ainsi répartis: 85 millions de FRF par l'intermédiaire de l'Onivins et 26 millions de FRF par les collectivités locales (Languedoc-Roussillon et conseil général des Pyrénées-Orientales).
- (12) Ce soutien prévoyait une aide de 25 000 FRF/ha pour la reconversion en AOC Muscat de Rivesaltes, et une aide de 40 000 FRF/ha pour la reconversion en AOC Côtes du Roussillon Villages et en vins de pays.
- (13) D'après les autorités françaises, les coûts réels de reconversion dans la région peuvent être estimés à 110 000 FRF/ha.
- (14) Les autorités françaises ont confirmé que les plans de reconversion ont été réalisés pour une grande partie (2 350 ha sur les 3 250 ha prévus).
- (15) Le coût total de la reconversion réalisée a été, d'après les autorités françaises, de 258,5 millions de FRF (39,4 millions d'euros). Pour leur part, les pouvoirs publics auraient contribué à hauteur de 75,250 millions de FRF (11,01 millions d'euros) sur les 111 millions de FRF (16,9 millions d'euros) prévus au départ.
2. *Cotisations interprofessionnelles pour la «publi-promotion» et le fonctionnement de certaines AOC*
- (16) Par décision 97-3 du 29 décembre 1997, le CIVDN a institué, à compter du 1er janvier 1998, une cotisation interprofessionnelle visant à financer des actions de «publi-promotion» et de fonctionnement en faveur des AOC suivantes: Rivesaltes, Grand Roussillon, Muscat de Rivesaltes et Banyuls.
- (17) Le montant hors taxe par hectolitre a été fixé comme suit: Banyuls et Banyuls Grand Cru, 25 FRF/hl; Grand Roussillon, 30 FRF/hl; Muscat de Rivesaltes, 50 FRF/hl; Rivesaltes, 30 FRF/hl.
- (18) Ces cotisations ont été affectées de la manière suivante: Rivesaltes, 25 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement, Grand Roussillon, 45 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement, Banyuls, 20 FRF/hl «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement.
- (19) Par décision 98-1 du 10 juillet 1998, le CIVDN a institué, à compter du 1er septembre 1998, une cotisation interprofessionnelle visant à financer des actions de «publi-promotion» et de fonctionnement en faveur des AOC suivantes: Rivesaltes, Grand Roussillon et Maury.
- (20) Les montants de la cotisation hors taxe par hectolitre ont été fixés comme suit: Grand Roussillon, 25 FRF/hl; Maury, 5 FRF/hl; Rivesaltes, 35 FRF/hl.
- (21) Ces cotisations ont été affectées de la manière suivante: Rivesaltes, 30 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement; Grand Roussillon, 20 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement; Maury, 5 FRF/hl pour fonctionnement.
- (22) Les deux cotisations précédentes ont été abrogées par une nouvelle décision 99-1, du 17 décembre 1999, par laquelle le CIVDN a institué une cotisation interprofessionnelle visant à financer des actions de «publi-promotion» et de fonctionnement en faveur des AOC suivantes: Banyuls, Banyuls Grand Cru, Muscat de Rivesaltes, Rivesaltes, Grand Roussillon et Maury.
- (23) Les montants hors taxe par hectolitre ont été fixés comme suit: Grand Roussillon, 25 FRF/hl; Rivesaltes, 35 FRF/hl; Banyuls et Banyuls Grand Cru, 25 FRF/hl; Muscat de Rivesaltes, 55 FRF/hl; Maury, 0 FRF/hl.
- (24) Ces cotisations ont été affectées de la manière suivante: Rivesaltes, 30 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement; Grand Roussillon, 20 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement; Muscat de Rivesaltes, 50 FRF/hl pour «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement; Banyuls et Banyuls Grand Cru, 20 FRF/hl «publi-promotion» et 5 FRF/hl pour fonctionnement.
- (25) Cette cotisation a été reconduite, avec de légères variations, par la décision 00-1. La Commission ne dispose pas d'informations concernant la durée de ce dernier régime ou l'éventuelle reconduction de celui-ci.

III Appréciation

1. *Caractère d'aide. Applicabilité de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE*

- (26) En ce qui concerne tout d'abord la nature des cotisations en l'espèce, la Commission note que celles-ci ont été approuvées directement par le gouvernement français, à travers son commissaire, suivant la procédure prévue à l'article 6 dans la loi 200 du 2 avril 1943 portant création d'un Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées, modifiée par le décret n° 56 du 20 octobre 1956. L'approbation du gouvernement constitue ainsi une condition préalable à l'adoption de telles cotisations.
- (27) L'article 7 de la loi 200 prévoit notamment que les cotisations sont rendues obligatoires pour tous les membres des professions intéressées dès qu'elles ont reçu l'acquiescement du gouvernement ou, dans le cas d'espèce, de son commissaire.
- (28) Il ressort de cela que ce type de cotisations nécessite un acte d'autorité publique pour produire tous ses effets. De ce fait, la Commission considère, à ce stade, qu'il s'agit en l'espèce de taxes parafiscales, c'est-à-dire de ressources publiques.
- (29) En ce qui concerne le soutien apporté pour l'aide à la reconversion, la Commission considère également, à ce stade, qu'il s'agit de ressources publiques en ce que ce soutien était directement accordé par l'État.

(30) Dans la mesure où des ressources publiques auraient été utilisées pour financer des avantages pour des entreprises spécifiques, leur notification à la Commission constitue une obligation découlant de l'article 88, paragraphe 3, du traité.

(31) Les autorités françaises n'ont pas notifié à la Commission, au sens de l'article 88, paragraphe 3, du traité, les dispositifs instaurant lesdites cotisations ni l'aide aux coûts de la reconversion. Dès lors, si les mesures mises à exécution par la France contenaient des éléments d'aide d'État, il s'agira d'aides nouvelles, non notifiées à la Commission et, de ce fait, illégales au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 (devenu article 88) du traité CE ⁽¹¹⁾.

(32) Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun, dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.

(33) Le soutien accordé semble, à ce stade, favoriser certaines entreprises en ce sens que l'aide a été seulement accordée aux producteurs des AOC opérant dans certaines régions déterminées.

(34) Il apparaît que ces aides sont susceptibles d'affecter les échanges entre États membres dans la mesure où elles favorisent la production nationale au détriment de la production des autres États membres. En effet, le secteur viticole est extrêmement ouvert à la concurrence au niveau communautaire et, donc, très sensible à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre.

(35) Le fait qu'il y ait des échanges entre États membres dans le secteur vitivinicole semble à ce stade bien démontré par l'existence d'une organisation commune des marchés dans le secteur.

(36) Le tableau suivant montre, à titre d'exemple, le niveau des échanges commerciaux des produits viticoles entre la France et les autres États membres lors des deux dernières années des reconversions mentionnées en France.

1999/2000	Vin	
	UE-15	France
Production utilisable	168 076 000 hl	54 271 000 hl
Exportations vers UE-15	—	15 500 000 hl
Importations de UE-15	—	5 700 000 hl

(37) À ce stade, il semble donc s'agir de mesures qui relèvent de l'article 87, paragraphe 1, du traité.

2. Compatibilité de l'aide

(38) Le principe d'incompatibilité énoncé à l'article 87, paragraphe 1, connaît toutefois des exceptions.

(39) Les dérogations prévues au paragraphe 2 de l'article 87 concernant, notamment, les aides à caractère social et les aides visant à compenser des dommages causés par un désastre naturel ou par un événement exceptionnel ne semblent manifestement pas applicables.

(40) Les dérogations prévues à l'article 87, paragraphe 3, du traité doivent être interprétées strictement lors de l'examen de tout programme d'aide à finalité régionale ou sectorielle ou de tout cas individuel d'application de régimes d'aides générales. Elles ne peuvent notamment être accordées que dans le cas où la Commission pourrait établir que l'aide est nécessaire pour la réalisation de l'un des objectifs en cause.

(41) La Commission considère que les aides en cause ne sont pas destinées à favoriser le développement économique d'une région dans laquelle le niveau de vie est anormalement bas ou dans laquelle sévit un grave sous-emploi au sens de l'article 87, paragraphe 3, point a). Elles ne sont pas non plus destinées à promouvoir la réalisation d'un projet important d'intérêt européen commun ou à remédier à une perturbation grave de l'économie de l'État membre au sens de l'article 87, paragraphe 3, point b). Les aides ne sont pas non plus destinées à promouvoir la culture ou la conservation du patrimoine au sens de l'article 87, paragraphe 3, point d).

(42) La seule dérogation envisageable à ce stade pour le cas d'espèce est celle de l'article 87, paragraphe 3, point c), qui prévoit que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques, quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.

(43) D'après le point 23.3 des lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'État dans le secteur agricole (ci-après dénommées «les lignes directrices agricoles») ⁽¹²⁾ et la communication de la Commission sur la détermination des règles applicables à l'appréciation des aides d'État illégales, toute aide illégale au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 doit être évaluée conformément aux règles et aux lignes directrices en vigueur au moment où l'aide est accordée.

(44) Les lignes directrices agricoles s'appliquent depuis le 1er janvier 2000. Dès lors, toute aide octroyée après cette date devra être jugée à la lumière des lignes directrices. En revanche, toute aide octroyée avant cette date devra, le cas échéant, être jugée à la lumière des dispositions et de la pratique applicable avant le 1er janvier 2000.

⁽¹¹⁾ JO L 83 du 27.3.1999, p. 1.

⁽¹²⁾ JO C 28 du 1.2.2000 et rectificatif (JO C 232 du 12.8.2000).

- (45) Le point 3.2 des lignes directrices agricoles prévoit que, même si les articles 87, 88 et 89 sont pleinement applicables aux secteurs couverts par les organisations communes des marchés, leur application reste toutefois soumise aux dispositions établies par les règlements concernés. Autrement dit, le recours par un État membre aux dispositions des articles 87, 88 et 89 ne peut l'emporter sur l'application des dispositions du règlement régissant l'organisation des marchés en cause ⁽¹³⁾. La Commission doit aussi examiner si une aide ne contrarie pas le bon fonctionnement des marchés considérés et serait dès lors incompatible avec le marché commun.
- (46) En ce qui concerne les aides prévues à l'intérieur du Plan Rivesaltes, celles-ci ont été octroyées entre le 1er janvier 1997 et le 31 juillet 2000, c'est-à-dire avant l'entrée en vigueur, le 1er août 2000, du règlement (CE) n° 1493/1999 du Conseil du 17 mai 1999 portant organisation commune du marché vitivinicole ⁽¹⁴⁾. Puisqu'il s'agit de mesures rentrant dans le champ d'application de l'organisation commune du marché vitivinicole, elles doivent être examinées à la lumière de la législation en vigueur à l'époque, c'est-à-dire, du règlement (CEE) n° 822/87 du Conseil du 16 mars 1987 portant organisation commune du marché vitivinicole ⁽¹⁵⁾ et de ses règlements d'application.
- (47) Pour ce qui est des aides à la «publi-promotion» mises en place pour certaines AOC, la compatibilité des aides octroyées avant le 1er janvier 2002 devra être vérifiée à la lumière de l'encadrement des aides nationales à la publicité des produits agricoles et de certains produits ne relevant pas de l'annexe II du traité CEE ⁽¹⁶⁾ et, pour les aides octroyées après cette date, à la lumière des lignes directrices communautaires applicables aux aides d'État à la publicité des produits relevant de l'annexe I du traité CE et de certains produits ne relevant pas de l'annexe I ⁽¹⁷⁾.
- (48) En ce qui concerne les aides d'État financées au moyen d'une taxe parafiscale, les actions financées par les aides ainsi que le financement des aides elles-mêmes doivent faire l'objet d'un examen par la Commission.

2.1. Aides

2.1.1. Prime de gel

- (49) Cette prime de gel a été financée par une cotisation interprofessionnelle pour la reconversion viticole. La prime avait pour but d'indemniser les producteurs pour les pertes de revenus entraînées par leur engagement à ne plus revendiquer l'AOC Rivesaltes et réorienter leur production vers des vins de table et des vins de pays.

⁽¹³⁾ Arrêt de la Cour de justice du 26 juin 1979 dans l'affaire 177/78, Pigs and Bacon Commission contre McCarren and Company Limited, Rec. 1979, p. 2161.

⁽¹⁴⁾ JO L 179 du 14.7.1999.

⁽¹⁵⁾ JO L 84 du 27.3.1987. Règlement abrogé par le règlement (CE) n° 1493/1999 du Conseil du 17 mai 1999 portant organisation commune de marché vitivinicole (JO L 179 du 14.7.1999, p. 1).

⁽¹⁶⁾ JO C 302 du 12.11.1987.

⁽¹⁷⁾ JO C 252 du 12.9.2001.

- (50) L'article 76 du règlement (CEE) n° 822/87 portant organisation commune du marché vitivinicole (OCM), applicable au moment de l'octroi des aides, prévoyait que, sauf dispositions contraires dudit règlement, les articles 92, 93 et 94 du traité (devenus les articles 87, 88 et 89) étaient applicables à la production et au commerce des produits viticoles.

- (51) Or, des primes de gel telles que celles prévues par le dispositif d'aide français n'étaient pas prévues par l'OCM et, plus concrètement, par le règlement (CEE) n° 456/80 du Conseil du 18 février 1980 relatif à l'octroi de primes d'abandon temporaire et d'abandon définitif de certaines superficies plantées en vigne ainsi que de primes de renonciation à la replantation ⁽¹⁸⁾. Ce règlement prévoyait uniquement une prime à l'abandon temporaire ou définitif de la production, payable lorsqu'un producteur décidait de contribuer à la diminution du potentiel viticole communautaire au moyen, notamment, de l'arrachage des vignes.

- (52) La Commission constate que la mesure française n'avait pas pour objet la diminution de la production de vin mais uniquement la non-revendication de l'AOC Rivesaltes. De ce fait, puisque aucune diminution du potentiel viticole n'est intervenue et qu'aucune action d'abandon n'a été financée par la prime, la mesure ne semble pas, à ce stade, rentrer dans le champ d'application de l'ancienne OCM vitivinicole.

- (53) Bien que l'application du règlement (CEE) n° 456/80 semble exclue du fait du non abandon de la production, la mesure doit être examinée à la lumière d'autres dispositions horizontales en matière d'aides d'État. En effet, l'article 17 du règlement (CEE) n° 456/80 précisait que les dispositions dudit règlement ne faisaient pas obstacle à l'octroi d'aides prévues par les réglementations nationales et destinées à atteindre des objectifs analogues à ceux qui sont poursuivis par ce règlement, sous réserve d'un examen au titre des articles 92, 93 et 94 du traité (devenus articles 87, 88 et 89).

- (54) La mesure en l'espèce ne prévoyait pas d'abandon de la production. Elle ne peut donc, à ce stade, être assimilée à une mesure destinée à atteindre des objectifs analogues à ceux qui sont poursuivis par le règlement (CEE) n° 456/80, autrement dit, à la diminution du potentiel viticole.

- (55) L'aide nationale aurait eu pour but de soulager financièrement les producteurs qui auraient, en tant qu'entrepreneurs, décidé librement de s'engager dans une démarche purement commerciale, dont les charges semblent constituer des dépenses liées à l'exercice de l'activité économique.

- (56) Selon la pratique constante de la Commission applicable avant l'adoption des lignes directrices agricoles le 1er janvier 2000, et selon la jurisprudence de la Cour de justice ⁽¹⁹⁾, les aides au fonctionnement sont celles qui visent à libérer une entreprise des coûts qu'elle-même aurait dû normalement supporter dans le cadre de sa

⁽¹⁸⁾ JO L 57 du 29.2.1980.

⁽¹⁹⁾ Arrêt du Tribunal de première instance du 8 juin 1995 dans l'affaire T-459/93, Siemens SA contre Commission des Communautés européennes, Rec. 1995, p. II-1675.

gestion courante ou de ses activités normales. Le Tribunal rappelle qu'il est de jurisprudence constante que les aides au fonctionnement ne peuvent en aucun cas être déclarées compatibles avec le marché commun, en application de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité, dans la mesure où elles risquent, par leur nature même, d'altérer les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.

- (57) Cette idée est reprise dans le point 3.5 des lignes directrices agricoles qui prévoit que les aides d'État unilatérales simplement destinées à améliorer la situation financière des producteurs, mais qui ne contribuent en aucune manière au développement du secteur, et notamment celles accordées sur la seule base du prix, de la quantité, de l'unité de production ou de l'unité de moyens de production sont assimilées à des aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun. Le point 3.5 ajoute qu'il s'agit là, intrinsèquement, d'aides susceptibles d'interférer avec les mécanismes qui régissent les organisations communes des marchés.
- (58) La Commission constate, à ce stade, que l'aide a été octroyée à l'hectare par an et qu'elle est donc étroitement liée à la quantité de vin produite.
- (59) La Commission considère, à ce stade, que la prime de gel semble constituer une aide au fonctionnement susceptible d'interférer avec les mécanismes qui régissaient l'OCM vitivinicole et que, pour cette raison, elle pourrait être incompatible avec les règles de marché et de concurrence applicables.

2.1.2. L'aide à la reconversion proprement dite

- (60) L'article 14 du règlement (CEE) n° 822/87 portant organisation commune du marché vitivinicole prévoyait que toute aide nationale pour les plantations de vignobles serait interdite à partir du 1er septembre 1988, à l'exception de celles répondant à des critères devant, notamment, permettre d'atteindre l'objectif de la diminution de la quantité de la production ou de l'amélioration qualitative sans entraîner d'augmentation de la production. De ce fait, l'article 3 dudit règlement prévoyait que seules seraient admises les variétés de vignes étant amélioratrices et n'ayant pas une productivité élevée dans le terroir concerné.
- (61) Le règlement (CEE) n° 2741/89 de la Commission du 11 septembre 1989 fixant les critères à retenir dans le cadre de l'article 14 du règlement (CEE) n° 822/87 du Conseil en ce qui concerne les aides nationales à la plantation de superficies viticoles ⁽²⁰⁾ établit les critères à partir desquels sont examinés les projets d'aides nationales à la plantation de superficies viticoles admissibles au titre des articles 92, 93 et 94 du traité (devenus articles 87, 88 et 89).
- (62) L'article 2 du règlement prévoit que les projets d'aides nationales doivent démontrer de façon satisfaisante le respect de l'objectif, visé à l'article 14, paragraphe 2, deuxième tiret, du règlement (CEE) n° 822/87, de diminution de la quantité de la production ou de l'amélioration qualitative sans entraîner d'augmentation de la production.

- (63) L'article 3 prévoit que la plantation doit être faite avec une variété qui, dans le terroir concerné, n'est pas considérée comme étant de productivité élevée, est reconnue comme étant amélioratrice et est spécifiquement autorisée par les autorités nationales dans le cadre du projet d'aide en question.
- (64) À ce stade, la Commission n'a pas reçu, de la part des autorités françaises, d'informations concernant les variétés utilisées dans les reconversions, bien que d'autres informations dont la Commission dispose lui permettent, à ce stade, de ne pas exclure que lesdites variétés répondent aux caractéristiques exigées par la réglementation communautaire applicable au moment de l'octroi des aides. La Commission devrait toutefois disposer d'informations précises lui permettant de conclure que les variétés visées étaient de nature à améliorer la production et n'étaient pas de nature à augmenter le volume de production viticole par hectare. En outre, la Commission ne dispose pas, à ce stade, d'une confirmation de la part des autorités françaises sur le fait que les variétés utilisées ont été préalablement autorisées par celles-ci.
- (65) L'article 5 du règlement (CEE) n° 2741/89 de la Commission prévoyait, quant à lui, que le montant de l'aide attribuée par hectare de vigne plantée ne pouvait pas dépasser 30 % des coûts réels d'arrachage et de plantation. Les coûts à prendre en considération pour l'attribution de l'aide pouvaient être déterminés de façon forfaitaire dans chaque région, notamment en fonction des caractéristiques géomorphologiques.
- (66) Selon les informations fournies par les autorités françaises, l'aide nationale retenue pour l'amélioration de l'encépagement dans la région concernée a été la suivante:

- 24 000 FRF/ha pour la reconversion du vignoble en AOC Muscat de Rivesaltes,
- 40 000 FRF/ha pour la reconversion du vignoble en AOC Côtes du Roussillon Villages et en vins de pays.

- (67) Selon les autorités françaises, les coûts réels d'arrachage et de replantation de vignobles dans cette région s'élevaient, en moyenne, à 110 000 FRF/ha.

- (68) Puisque le coût total de la reconversion réalisée aurait été, d'après les autorités françaises, de 258 500 000 FRF et que les pouvoirs publics auraient contribué à hauteur de 75 250 000 FRF ainsi répartis:

- reconversion AOC Muscat de Rivesaltes:
1 250 ha × 25 000 FRF = 31 250 000 FRF,
- reconversion AOC Côtes du Roussillon Villages et vins de pays: 1 100 ha × 40 000 FRF = 44 000 000 FRF,

les autorités françaises concluent que, tous financements confondus, les pouvoirs publics auraient contribué à hauteur de 29,11 % aux coûts de la reconversion effectivement réalisée. Ainsi, les autorités françaises concluent que le montant total de l'aide n'a pas dépassé le plafond de 30 % prévu par la législation communautaire.

⁽²⁰⁾ JO L 264 du 12.9.1989.

- (69) Or, l'article 5 du règlement (CEE) n° 2741/89 de la Commission prévoyait que l'élément pertinent pour le calcul des coûts de reconversion était celui de l'aide effectivement attribuée par hectare de vigne plantée.
- (70) À ce stade, cette logique semble exclure les calculs globaux au niveau de l'exercice de reconversion pris dans sa totalité et, par conséquent, les calculs basés sur la moyenne par hectare des coûts totaux. En outre, les autorités françaises calculent cette moyenne par rapport à des actions de reconversion différenciées, ce qui ne semble pas être l'esprit de l'article 5 du règlement (CEE) n° 2741/89.
- (71) La Commission considère à ce stade que, compte tenu des coûts par hectare avancés par les autorités françaises (110 000 FRF/ha), les aides octroyées en l'espèce auraient dû être plafonnées respectivement à 33 000 FRF/ha et à 30 % des coûts réels encourus par les producteurs au niveau individuel.
- (72) Il s'ensuit que tout dépassement de 30 % des coûts réels et/ou du plafond de 33 000 FRF/ha, pourrait, dans des cas individuels, constituer une aide d'État incompatible avec les règles applicables. À ce stade, la Commission ne peut que prendre note du fait que, d'après les autorités françaises, les aides pour la reconversion AOC Côtes du Roussillon Villages et vins de pays ont été de 40 000 FRF/ha.
- (73) L'article 7 prévoit que l'État membre communique à la Commission, lors de la notification des projets d'aides nationales au titre de l'article 88 du traité, les renseignements relatifs à la mise en application des aides en question ainsi que toutes les données nécessaires à la vérification de l'objectif prévu à l'article 14, paragraphe 2, deuxième tiret, du règlement (CEE) n° 822/87, notamment les données relatives à l'évolution envisagée du potentiel de production.
- (74) La Commission réitère que les aides à la reconversion n'ont pas été notifiées à la Commission dans le cadre de l'article 88 du traité et que des données telles que celles relatives à l'évolution envisagée du potentiel de production ne lui ont pas été envoyées.
- (75) Enfin, l'article 8 du règlement prévoit que l'État membre communique annuellement à la Commission les renseignements suivants, ventilés par unité géographique: nombre de viticulteurs ayant bénéficié d'aides nationales à la plantation de superficies viticoles, superficie concernée ventilée par catégorie de sol, part de cette superficie pour laquelle la plantation a été précédée d'un arrachage, part de cette superficie reconnue apte à la production de v.q.p.r.d., destination des superficies plantées (raisins de cuve, de table, à sécher, pépinière ou vigne mère de porte-greffe, etc.) et variétés utilisées.
- (76) La Commission constate que cette obligation de rapport annuel n'a pas été respectée par les autorités françaises et que les renseignements exigés ne lui ont pas été envoyés.
- (77) En vertu des facultés dont elle dispose au titre de l'article 10 du règlement (CE) n° 659/1999 portant modalités d'application de l'article 93 (devenu article 88) du traité CE, la Commission, afin d'être en mesure d'examiner ce dispositif d'aide, enjoint aux autorités françaises de lui envoyer toutes les informations nécessaires concernant les deux reconversions effectuées. Cela doit comprendre les renseignements concernant le nombre de viticulteurs ayant bénéficié d'aides nationales à la plantation de superficies viticoles, la superficie concernée ventilée par catégorie de sol, la part de cette superficie pour laquelle la plantation a été précédée d'un arrachage, la part de cette superficie reconnue apte à la production de v.q.p.r.d., la destination des superficies plantées (raisins de cuve, de table, à sécher, pépinière ou vigne mère de porte-greffe, etc.), les variétés utilisées, la preuve de l'autorisation préalable des autorités françaises pour l'utilisation desdites variétés, l'évolution du potentiel de production et, toute information opportune concernant le niveau de l'aide.
- 2.1.3. Aides à la «publi-promotion» et fonctionnement des AOC concernées
- (78) Les autorités françaises ont signalé que le dispositif réglementaire relatif à la taxe parafiscale destinée au financement du CIVDN a fait l'objet de notifications régulières et a déjà fait l'objet d'examen et approbation par la Commission.
- (79) En effet, la Commission a approuvé en dernier lieu, dans le cadre de l'aide d'État N 184/97 ⁽²¹⁾ et pour une période allant jusqu'à la fin de 2002, une aide d'État financée par une taxe parafiscale pour couvrir, entre autres, des actions «publi-promotionnelles» et de fonctionnement au profit du CIVDN. Le dispositif initial avait été approuvé par la Commission en 1990, dans le cadre de l'aide d'État N 230/90 ⁽²²⁾. La Commission a alors conclu que les aides à la promotion collective visant à améliorer et à consolider l'image de marque des vins doux naturels auprès du consommateur et à développer les ventes étaient accordées en conformité avec les dispositions de l'encadrement des aides nationales à la publicité des produits agricoles et de certains produits ne relevant pas de l'annexe II du traité CEE, applicable à ce type d'aides. En outre, la Commission a considéré que les frais de fonctionnement se rapportaient aux dépenses administratives du Comité et n'étaient pas à considérer comme des aides en tant que telles.
- (80) Or, d'après les informations reçues, les cotisations, en l'espèce, sont perçues par le CIVDN en sus de la taxe parafiscale destinée aux actions de communication et de promotion déjà autorisée par la Commission. En d'autres termes, elles sont venues s'ajouter au régime existant tout en faisant l'objet d'une procédure d'approbation spécifique. De ce fait, la Commission considère à ce stade que l'autorisation donnée dans le cadre de l'aide d'État N 184/97 ne constitue pas une autorisation tacite de toute modification, voire de toute autre mesure qui viendrait s'ajouter à l'aide autorisée auparavant.

⁽²¹⁾ Lettre de la Commission SG(97) D/3741 du 16 mai 1997.

⁽²²⁾ Lettre de la Commission SG(D)(90) 25148 du 22 août 1990.

- (81) En effet, vu que le processus d'approbation et de mise en place de ces cotisations est celui instauré par les articles 6 et 7 de la loi 200 déjà mentionnée, il y a lieu de conclure, à ce stade, que la cotisation, en l'espèce, constitue une modification de l'aide autorisée, voire une nouvelle aide, qui aurait dû être notifiée à la Commission afin d'être examinée à la lumière des règles applicables.
- (82) La Commission ne peut pas exclure, à ce stade, que les actions «publi-promotionnelles» et de fonctionnement, en l'espèce, soient identiques dans leur nature à celles déjà autorisées par la Commission. Toutefois, faute d'informations précises de la part des autorités françaises, la Commission n'est pas, à ce stade, en mesure de vérifier la compatibilité des aides «publi-promotionnelles» et de fonctionnement des AOC financées par les nouvelles cotisations.
- (83) La Commission ne dispose pas d'informations concernant la continuité du régime durant la période où celui-ci est encore applicable. Dans le cas où des aides auraient encore été payées après le 1er janvier 2002, la Commission rappelle que toute aide payée après cette date devra être examinée à la lumière des lignes directrices communautaires applicables aux aides d'État à la publicité des produits relevant de l'annexe I du traité CE et de certains produits ne relevant pas de l'annexe I.
- (84) En vertu des facultés dont elle dispose au titre de l'article 10 du règlement (CE) n° 659/1999 portant modalités d'application de l'article 93 (devenu article 88) du traité CE, la Commission enjoint aux autorités françaises de lui envoyer les informations nécessaires concernant ces dispositifs d'aide, y compris les dispositifs non mentionnés et non notifiés et pouvant être actuellement en vigueur, afin de lui permettre d'apprécier leur compatibilité avec, notamment, les critères négatifs et positifs applicables en matière de publicité et de promotion et le niveau maximal d'aide pouvant être autorisé. Ces informations devraient aussi permettre à la Commission de mesurer, au niveau des exigences communautaires, les répercussions d'un éventuel cumul d'aides provoqué par le régime autorisé auparavant et les régimes d'espèce non notifiés.

2.2. Financement des aides

- (85) Conformément à la jurisprudence de la Cour de justice ⁽²³⁾, la Commission considère normalement que le financement d'une aide d'État par le biais de charges obligatoires peut avoir une incidence sur l'aide en ayant un effet protecteur allant au-delà de l'aide proprement dite. Les cotisations en question constituent en effet des charges obligatoires. Suivant cette même jurisprudence, la Commission considère qu'une aide ne peut être financée par des taxes parafiscales grevant également des produits importés des autres États membres.

- (86) La Commission a déjà conclu, notamment dans le cadre de l'aide d'État N 184/97, que le régime instauré par les autorités françaises ne frappait pas les produits importés.
- (87) Les régimes, en l'espèce, sont, dans leurs mécanismes, très similaires à celui déjà autorisé par la Commission. Il se dégage en plus des textes instaurant les taxes parafiscales en l'espèce que celles-ci frappent uniquement la production viticole d'une région déterminée.
- (88) Il est donc possible, à ce stade, de conclure qu'aucun produit importé n'est soumis, voire n'a été soumis, aux taxes parafiscales visées en l'espèce.

IV CONCLUSION

- (89) Pour les raisons exposées ci-dessus, la Commission constate, après cet examen préliminaire, que la mesure suscite des doutes quant à sa compatibilité avec le marché commun.
- (90) La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne les aides traitées dans la présente décision.
- (91) Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite les autorités françaises à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.
- (92) La Commission enjoint formellement aux autorités françaises de lui envoyer toutes les informations nécessaires à propos des différents régimes d'aides traités dans la présente décision, lui permettant d'examiner les régimes d'aide à la lumière des règles applicables et dont le contenu précis se trouve exposé aux considérants 77 et 84.
- (93) La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire. En outre, la dépense relative aux mesures nationales qui affectent directement des mesures communautaires pourra se voir refuser l'imputation au budget du FEOGA."

⁽²³⁾ Arrêt de la cour de justice du 25 juin 1970 dans l'affaire 47/69, Gouvernement de la République française contre Commission des Communautés européennes, Rec. XVI, p. 487.

VALTIONTUKI – SAKSA

Tuki C 9/03 (ex NN 156/01) & (ex N 97/01) – Baijerilaisille koneidenvaihtopiireille myönnettävä tuki**Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti**

(2003/C 82/03)

Komissio on ilmoittanut 5. helmikuuta 2003 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Saksalle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainitun toimenpiteen osaa.

Komissio päätti olla vastustamatta eräitä muita toimenpiteen osia, kuten tätä tiivistelmää seuraavassa kirjeessä selostetaan.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa toimenpiteestä, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen

Euroopan komissio
Maatalouden pääosasto
Linja H
L 130 5/120
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 21 51

Huomautukset toimitetaan Saksalle. Jos huomautusten esittäjä haluaa, että sen henkilöllisyyttä ei paljasteta, se voi esittää tästä komissiolle kirjallisen pyynnön, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Kyseessä olevan toimenpiteen tarkoituksena on turvata koneidenvaihtopiirien kautta tapahtuva maa- ja metsätaloustilojen välinen laaja yhteistyö. Nämä piirit ovat paikallisia ja alueellisia keskinäiseen avunantoon perustuvia järjestöjä. Piireissä järjestetään maatalouden työvoiman vaihtoa sekä järjestetään ja koordinoitaan koneiden vaihtoa tilojen välillä.

Piirit tarjoavat muitakin palveluja, kuten kunnalliset palvelut (esim. lumenluonti, teiden rakentaminen ja kunnostaminen sekä jätevedenpuhdistamojen rakentaminen), puutarhan- ja maisemanhoito sekä urheilu- ja golfkenttien rakentaminen. Tytärtyhtiöiden perustamisen myötä (esim. rakentamisen ja kaupan ala tai moottoriajoneuvojen ja maatalouskoneiden työpajat) näyttää siltä, että piirit ovat alkaneet kilpailla muiden elinkeinon elämisen yritysten kanssa.

Tuki maksetaan koneenvaihtopiirien kattojärjestölle Kuratorium Bayerischer Maschinen- und Betriebshilferinge e.V. (KBM). Järjestöön kuuluu 87 koneenvaihtopiiriä. Tällä hetkellä katsotaan kuitenkin, että toimenpide suosii ensisijaisesti näitä piirejä ja viljelijöitä. Piirit saavat KBM:ltä rahoitusta, jolla katetaan osittain piirien materiaali- ja työvoimakustannukset. Lisäksi näillä varoilla vähennetään viljelijöiden osuutta koneenvaihtopiirien rahoituksessa.

Ilmoitetun tukijärjestelmän on määrä kestää 31. joulukuuta 2005 saakka. Toimenpiteen rahoittaa Baijerin osavaltio. Rahoitus myönnetään suorina tukina, jotka alenevat asteittain. Tuki-

intensiteetti vaihtelee 42 prosentin (vuonna 2001) ja 33 prosentin (vuonna 2005) välillä. Tuen enimmäismäärä alenee 4,38 miljoonasta eurosta (vuonna 2001) 3,46 miljoonaan euroon (vuonna 2005). KBM käyttää tästä määrästä vuosittain noin 150 000 euroa hallinnollisia kustannuksiaan varten.

Siltä osin kuin ilmoitettu toimenpide koskee ainoastaan sosiaalisen toiminta-avun antamista, komissio katsoo, että ilmoitettu tukijärjestelmä on maatalouden valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen mukainen.

Toimenpide saattaa kuitenkin sisältää myös tukielementtejä, jotka suosivat KBM:ää sekä koneenvaihtopiirejä ja niiden jäseniä tai piireiltä palveluja hankkivia muita yrityksiä. Koska tällä hetkellä näyttää siltä, että nämä tuet ovat yhtenäismarkkinoille soveltumattomia toimintatukia, komissio kehottaa Saksan viranomaisia toimittamaan kaikki asian tutkimiseksi tarpeelliset tiedot.

Koska koneenvaihtopiirien ja niiden tytärtyhtiöiden toiminnot ovat hyvin lähekkäisiä sekä henkilöstön tasolla että maantieteellisesti ja ne muodostavat yhden kokonaisuuden ja koska piirien todellisten ydintehtävien ja muiden kaupallisten toimintojen välinen raja on häilyvä, tuen kilpailua vääristävä vaikutus saattaa ulottua myös muille talouden aloille (ns. ristikkäistuki). Tämän vuoksi komissio kehottaa Saksan viranomaisia toimittamaan kaikki asian tutkimiseksi tarpeelliset tiedot ja selvittämään, millaisilla toimenpiteillä tukien kauppaa vääristävä vaikutus aiotaan käytännössä estää.

KIRJE

„Ich beehre mich, Ihnen mitzuteilen, dass die Kommission nach Prüfung der von Ihren Behörden übermittelten Informationen zu den im Betreff genannten Maßnahmen beschlossen hat, das Verfahren gemäß Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag einzuleiten.“

Der Entscheidung der Kommission liegen folgende Erwägungen zugrunde:

I. VERFAHREN

Die Maßnahme wurde mit Schreiben vom 31. Februar 2001 an die Kommission notifiziert. Weitere Informationen wurden mit Schreiben vom 11. Mai 2001, eingegangen am 16. Mai 2001, und mit Schreiben vom 9. Oktober 2001, eingegangen am 11. Oktober 2001, übermittelt.

Mit Schreiben vom 9. Oktober 2001 haben die deutschen Behörden mitgeteilt, dass die Maßnahme schon seit dem Jahr 1970 durchgeführt wird und die Durchführung der Maßnahme der Kommission lediglich im Rahmen von Jahresberichten mitgeteilt wurde. Die Beihilfe wurde daher in das Verzeichnis der nicht notifizierten Beihilfen übertragen.

II. BESCHREIBUNG

II.1 Rechtsgrundlage

Die Maßnahme wird auf Grundlage des Gesetzes über die Feststellung des Haushaltsplanes des Freistaates Bayern und der Vereinbarung zur Durchführung der zwischenbetrieblichen Betriebshilfe und des zwischenbetrieblichen Maschineneinsatzes in der Land- und Forstwirtschaft durchgeführt.

II.2 Ziel der Maßnahme

Ziel der Maßnahme ist es, die durch die „Maschinen- und Betriebshilferinge“ (MR) organisierte zwischenbetriebliche Zusammenarbeit in den land- und forstwirtschaftlichen Betrieben flächendeckend sicherzustellen.

MR sind Selbsthilfeorganisationen der Landwirte auf lokaler bzw. regionaler Ebene, die in folgenden Kernbereichen tätig sind:

- Soziale Betriebshilfe:
Die MR organisieren den Austausch von landwirtschaftlichen Arbeitskräften bei Krankheit, Unfällen und sonstigen sozialen Notfällen auf landwirtschaftlichen Betrieben.
- Wirtschaftliche Betriebshilfe:
Die MR organisieren den Austausch von landwirtschaftlichen Arbeitskräften, vor allem um saisonale Arbeitsspitzen zu bewältigen und um Spezialarbeiten von zum Teil hoch qualifiziertem Personal durchzuführen, das auf den Betrieben vielfach nicht vorhanden ist.

- Zwischenbetrieblicher Maschineneinsatz:
Die MR organisieren und koordinieren den überbetrieblichen gegenseitigen Austausch von Maschinen. Dadurch ersparen sich die Betriebe den Ankauf eigener Spezialmaschinen, die speziell für Kleinbetriebe in vielen Fällen unwirtschaftlich sind.

Die Tätigkeit der MR beschränkt sich dabei auf die Vermittlung von Fachpersonal und Maschinen. Die eigentlichen Leistungen — wie der Maschinen- und Arbeitseinsatz — werden von Landwirten erbracht, die dafür ein entsprechendes Entgelt vom Unternehmen, das die Leistungen in Anspruch nimmt, erhalten.

Neben den oben beschriebenen sog. Kernbereichen sind die MR aber auch in anderen Sparten tätig (siehe Punkt II.6).

II.3 Begünstigte

Die Beihilfe wird ab dem Jahr 2001 an die Dachorganisation der Maschinenringe, das „Kuratorium Bayerischer Maschinen- und Betriebshilferinge e. V.“ (KBM), bezahlt. Der Dachorganisation gehören derzeit 87 MR an, die sich wiederum aus insgesamt 102 000 land- und forstwirtschaftlichen Betrieben zusammensetzen. Das KBM erhält Zahlungen zur Erfüllung folgender Aufgaben:

- zentraler Ansprechpartner gegenüber dem Bayerischen Staatsministerium für Landwirtschaft und Forsten. Verwaltung der öffentlichen Mittel zugunsten der MR;
- Anstellung von hauptberuflichen Geschäftsführern und sonstigem Personal für die MR;
- Beratung und Unterstützung der MR in allen Fragen des überbetrieblichen Einsatzes von Maschinen und Arbeitskräften;
- Sicherstellung eines flächendeckenden Angebotes an den Leistungen der MR in ganz Bayern;
- Dienst- und Fachaufsicht über die Geschäftsführer der MR;
- Organisation der Aus- und Weiterbildung der Mitarbeiter der MR.

Die Maßnahme begünstigt jedoch aus derzeitiger Sicht in erster Linie die MR bzw. die Landwirte, denen von den MR Dienstleistungen angeboten werden. Die MR erhalten Zuschüsse vom KBM zur teilweisen Abdeckung ihrer Sach- und Personalkosten. Die Finanzierung der MR erfolgt einerseits über diese Zahlungen, andererseits aber auch über die Einziehung von Mitgliedsbeiträgen der Landwirte. Die Maßnahme könnte daher aus derzeitiger Sicht auch ein Beihilfeelement zugunsten der Landwirte bzw. Unternehmen beinhalten, die Leistungen der MR in Anspruch nehmen, da die Dienstleistungen dadurch möglicherweise unter dem Marktpreis angeboten werden können bzw. die Landwirte dadurch weniger bzw. nicht kostendeckende Mitgliedsbeiträge an die MR bezahlen.

II.4 Art und Ausmaß der Beihilfe

Die Maßnahme wird aus Mitteln des Landes Bayern finanziert. Die Beihilfe wird in Form von direkten Zuschüssen gewährt.

Das KBM erhält jährlich Zuschüsse in folgender Höhe:

Jahr	Förderintensität ⁽¹⁾ maximal	Förderhöchstbetrag in Mio. EUR
2001	42 %	4,38
2002	40 %	4,15
2003	38 %	3,92
2004	36 %	3,69
2005	33 %	3,46

⁽¹⁾ Ausgedrückt in % der förderfähigen Gesamtkosten.

Von diesen Zuschüssen werden vom KBM jährlich rund 150 000 EUR zur Abdeckung des Verwaltungsaufwandes des KBM einbehalten. Die restlichen Zuschüsse dienen zur Abdeckung eines Teiles der Sach- und Personalaufwendungen der MR. Die förderfähigen Kosten auf Ebene der MR beschränken sich nach Angaben der deutschen Behörden auf die Sach- und Personalkosten im Zusammenhang mit den unter Punkt II.2 beschriebenen Kernbereichen der MR, d. h. auf soziale Betriebshilfe, wirtschaftliche Betriebshilfe und zwischenbetrieblichen Maschineneinsatz.

II.5 Dauer der Maßnahme

Die notifizierte Beihilferegelung wird bis 31. Dezember 2005 angewendet.

II.6 Gegen die Maßnahme vorliegende Beschwerden

Die Dienststellen der Kommission haben mehrere Beschwerden im Zusammenhang mit der Einführung der vorliegenden Beihilferegelung erhalten. Die Beschwerdeführer weisen darauf hin, dass die MR nicht nur in den unter Punkt II.2 beschriebenen Kernbereichen tätig sind, sondern daneben auch andere Dienstleistungen, wie kommunale Dienste (z. B. Schneeräumung, Straßenbau/Straßenerhaltung, Kläranlagenbau), Garten- und Landschaftspflege, Sport- und Golfplatzbau anbieten. Die MR würden zudem durch Gründung von Tochterunternehmen (etwa im Bereich des Bauhandwerks, des Handels oder der KFZ- und Landmaschinenwerkstätten) in Konkurrenz zu anderen Unternehmen der gewerblichen Wirtschaft und des Handels treten.

Nach Ansicht der Beschwerdeführer sei durch die personelle und räumliche Nähe bzw. Einheit der MR zu ihren Tochterunternehmen sowie die ungenügende Abgrenzung der eigentlichen Kernbereiche der MR und anderen Wirtschaftstätigkeiten eine wirksame Trennung der aus staatlichen Mitteln geförderten und nicht geförderten Tätigkeitsbereiche nicht möglich. Dadurch entstehe eine wettbewerbsverzerrende Wirkung der Beihilfen auch auf andere Wirtschaftsbereiche (Problem der „Quersubvention“).

III. BEWERTUNG

III.1 Vorliegen einer Beihilfe

Gemäß Artikel 87 Absatz 1 sind staatliche oder aus staatlichen Mitteln gleich welcher Art gewährte Beihilfen, die durch die Begünstigung bestimmter Unternehmen oder Produktionszweige den Wettbewerb verfälschen oder zu verfälschen drohen, verboten, soweit sie den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen.

Zum derzeitigen Stand der Untersuchungen scheinen diese Bedingungen erfüllt zu sein.

Die vorliegende Beihilfemaßnahme wird aus staatlichen Mitteln finanziert.

- a) Obwohl das KBM die Rechtsform eines eingetragenen Vereines hat und gemäß Vereinssatzung ausschließlich gemeinnützige Zwecke verfolgt, dürfte es sich bei dessen Aktivitäten um wirtschaftliche Tätigkeiten handeln (vgl. Punkt II.3). Es ist zwar auch denkbar, dass das KBM insbesondere in seiner Funktion als zentraler Ansprechpartner gegenüber dem Bayerischen Staatsministerium und Verwalter von Mitteln keine wirtschaftliche Tätigkeit ausübt, doch kann dies auf Grundlage der vorliegenden Informationen nicht endgültig beurteilt werden. Das KBM ist somit nach den derzeit vorliegenden Informationen als Unternehmen im Sinne von Artikel 87 Absatz 1 einzustufen ⁽¹⁾. Im derzeitigen Verfahrensstand scheinen die Aktivitäten des KBM nicht die Produktion, Verarbeitung und Vermarktung von Erzeugnissen des Anhangs I EG-Vertrag zu betreffen.

Die Auswahl des KBM scheint nicht anhand von Marktgrundsätzen erfolgt zu sein ⁽²⁾. Es ist beim vorliegenden Informationsstand nicht klar, ob das KBM für von ihm vorgenommene wirtschaftliche Tätigkeiten zu Marktpreisen entlohnt wird, oder ob es Zahlungen erhält, die über ein marktübliches Entgelt hinausgehen oder einen Zuschuss zu Betriebskosten darstellen, der kein marktübliches Entgelt für die vom KBM dem Land Bayern erbrachten Dienstleistungen ist. Die Gewährung öffentlicher Mittel an das KBM könnte

⁽¹⁾ Nach ständiger Rechtsprechung umfasst der Begriff des Unternehmens im Rahmen des Wettbewerbsrechts jede eine wirtschaftliche Tätigkeit ausübende Einheit unabhängig von ihrer Rechtsform und der Art ihrer Finanzierung (siehe u. a. Urteil vom 12. September 2000 in den verbundenen Rechtssachen C-180/98 bis C-184/98, Pavlov u. a., Slg. 2000, I-6451, Randnr. 74). Nach ebenfalls ständiger Rechtsprechung ist eine wirtschaftliche Tätigkeit jede Tätigkeit, die darin besteht, Güter oder Dienstleistungen auf einem bestimmten Markt anzubieten (Urteile vom 16. Juni 1987 in der Rechtssache 118/85, Kommission/Italien, Slg. 1987, 2599, Randnr. 7, und vom 18. Juni 1998 in der Rechtssache C-35/96, Kommission/Italien, Slg. 1998, I-3851, Randnr. 36, sowie das zitierte Urteil Pavlov u. a., Randnr. 75).

⁽²⁾ Die Auswahl sollte — um ein Beihilfeelement ausschließen zu können — anhand von Marktgrundsätzen unter Ausschluss jedweder Diskriminierung erfolgen, und zwar gegebenenfalls durch Ausschreibungsverfahren in Übereinstimmung mit dem Gemeinschaftsrecht und insbesondere mit dem Fallrecht, mit einem Grad an Werbung, der eine Öffnung des Dienstleistungsmarktes für den Wettbewerb und eine Prüfung der Unparteilichkeit der Auftragsvergabeverfahren ermöglicht.

daher möglicherweise Beihilfeelemente zugunsten des KBM enthalten. Um diese Frage genau zu prüfen, sind weitere Informationen notwendig. Die Kommission fordert daher die deutschen Behörden auf, alle sachdienlichen Hinweise zur Beurteilung dieser Frage zu übermitteln.

- b) Im Fall der MR ist es zum derzeitigen Stand des Verfahrens offensichtlich, dass es sich dabei um Unternehmen im Sinn von Artikel 87 Absatz 1 handelt, da diese bestimmte Dienstleistungen (z. B. Maschinenvermittlung, Austausch von Arbeitskräften sowie andere wirtschaftliche Tätigkeiten) auf einem Markt anbieten. Diese Dienstleistungen können beispielsweise mit der Tätigkeit eines Immobilienmaklers verglichen werden, der Anbieter und Nachfrager zusammenbringt. Auch die Aktivitäten der MR stehen nicht unmittelbar im Zusammenhang mit der Produktion, Verarbeitung und Vermarktung von Erzeugnissen des Anhangs I EG-Vertrag.

Es ist beim vorliegenden Informationsstand unklar, ob

- i) die MR ihre Dienstleistungen den Landwirten grundsätzlich zu Marktpreisen anbieten,
- ii) ob die von der öffentlichen Hand über das KBM an die MR gewährten öffentlichen Mittel ausschließlich dazu verwendet werden, die Kosten der Dienstleistung gegenüber den Landwirten zu senken, sodass allein von einer Beihilfe an die Landwirte (siehe Buchstabe c) ausgegangen werden könnte, oder
- iii) ob die MR als Unternehmen selbst im Rahmen der über das KBM gewährten Mittel Beihilfen bekommen, die nicht als Beihilfen an Landwirte als Letztbegünstigte verstanden werden können.

Im derzeitigen Verfahrensstand und auf der Basis der vorliegenden Informationen ist daher anzunehmen, dass die Maßnahme mit den MR bestimmte Unternehmen in Bayern begünstigt und somit geeignet ist, den Wettbewerb mit den von MR angebotenen Dienstleistungen zu verfälschen, da die betreffenden Dienstleistungen auch grenzüberschreitend angeboten werden könnten.

Problem der Quersubvention

Außerdem ist zu klären, ob die unterschiedlichen Tätigkeitsbereiche der MR klar voneinander getrennt werden können und die Zahlungen staatlicher Beihilfen an die MR nicht zu Wettbewerbsverzerrungen in anderen Wirtschaftssektoren (d. h. in Tätigkeitsbereichen außerhalb der offiziellen Kernbereiche der Maschinenringe) führen. Nach dem derzeitigen Stand der Untersuchungen und nach Angaben der Beschwerdeführer scheint dies der Fall zu sein (vgl. Punkt II.6). Für eine nähere Prüfung sind weitere Informationen not-

wendig. Die Kommission fordert daher die deutschen Behörden auf, alle sachdienlichen Hinweise zur Beurteilung dieser Frage zu übermitteln.

- c) Darüber hinaus dürfte die Maßnahme entweder direkt (in Form von den an Landwirte unterhalb des Marktpreises angebotenen Dienstleistungen), zumindest aber indirekt den Mitgliedsbetrieben der MR (land- und forstwirtschaftliche Betriebe) zugute kommen. Die bayerische Landwirtschaft ist für sich allein ein großer Hersteller von Agrarprodukten und darüber hinaus intensiv im grenzüberschreitenden Handel mit Agrarprodukten tätig. Beim vorliegenden Stand der Informationen ist die Maßnahme somit geeignet, den Wettbewerb zu verfälschen⁽³⁾ und den Handel mit Agrarprodukten zwischen Mitgliedstaaten zu beeinträchtigen⁽⁴⁾.

Schlussfolgerung

Die Kommission ist daher beim derzeitigen Stand des Verfahrens der Auffassung, dass sowohl an das KBM als auch die MR und die Landwirte Beihilfen gewährt werden, die den Tatbestand des Artikels 87 Absatz 1 EG-Vertrag erfüllen, weil sie durch die Begünstigung bestimmter Unternehmen und Produktionszweige den Wettbewerb verfälschen oder zu verfälschen drohen und den Handel zwischen Mitgliedstaaten beeinträchtigen.

III.2 Anwendbarkeit von Artikel 87 Absatz 2 und 3 EG-Vertrag

Es ist daher zu prüfen, ob eine der Ausnahmen bzw. Freistellungen von dem grundsätzlichen Beihilfeverbot gemäß Artikel 87 Absatz 1 EG-Vertrag zur Anwendung kommen kann.

Die Ausnahmetatbestände der Artikel 87 Absatz 2 und Artikel 87 Absatz 3 Buchstaben a), b) und d) scheinen aus derzeitiger Sicht nicht anwendbar zu sein, da es sich weder um

— Beihilfen zur Förderung der wirtschaftlichen Entwicklung von Gebieten, in denen die Lebenshaltung außergewöhnlich niedrig ist oder eine erhebliche Unterbeschäftigung herrscht, noch um

— Beihilfen zur Förderung wichtiger Vorhaben von gemeinsamem europäischen Interesse oder zur Behebung einer beträchtlichen Störung im Wirtschaftsleben eines Mitgliedstaats oder

⁽³⁾ Nach der Rechtsprechung des Europäischen Gerichtshofs deutet die Verbesserung der Wettbewerbsposition eines Unternehmens aufgrund einer staatlichen Beihilfe im Allgemeinen auf eine Wettbewerbsverzerrung gegenüber konkurrierenden Unternehmen hin, die keine solche Unterstützung erhalten (Rs. C-730/79, Slg. 1980, S. 2671, Rn. 11 und 12).

⁽⁴⁾ Der innergemeinschaftliche Handel Deutschlands mit Agrarerzeugnissen betrug im Jahr 1999 28 329 Mio. EUR (Importe) und 18 306 Mio. EUR (Exporte). Für das Land Bayern sind keine Daten verfügbar (Quelle: Eurostat und GD AGRI).

— Beihilfen zur Förderung der Kultur und der Erhaltung des kulturellen Erbes, soweit sie die Handels- und Wettbewerbsbedingungen in der Gemeinschaft nicht in einem Maß beeinträchtigen, das dem gemeinsamen Interesse zuwiderläuft,

handelt.

Den einzigen möglicherweise anwendbaren Ausnahmetatbestand stellt daher Artikel 87 Absatz 3 Buchstabe c) dar.

a) *Etwaige Beihilfen an den KBM und die MR*

Es ist zum derzeitigen Zeitpunkt nicht klar, ob und in welchem Ausmaß die Zahlungen an das KBM über ein marktübliches Entgelt hinausgehen oder einen Zuschuss zu Betriebskosten darstellen, der kein marktübliches Entgelt für die vom KBM dem Land Bayern erbrachten Dienstleistungen ist. Es ist daher auch unklar, ob die Beihilfen in den Anwendungsbereich der Verordnung (EG) Nr. 69/2001 vom 12. Januar 2001 über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf „De-minimis“-Beihilfen ⁽⁵⁾ fallen.

Der Kommission liegen derzeit keine Informationen vor, wonach derartige Beihilfen an Investitionen oder sonstige förderfähige Ausgaben gebunden sind, oder unter die Verordnung (EG) Nr. 70/2001 über die Anwendung der Artikel 87 und 88 EG-Vertrag auf staatliche Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen ⁽⁶⁾ fallen. Daher wären diese Beihilfen als Betriebsbeihilfen einzustufen, die mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar sind ⁽⁷⁾.

Ähnliches gilt sinngemäß für die Zahlungen an die MR.

b) *Beihilfen an Landwirte*

Soweit derzeit ersichtlich, könnten die gewährten Beihilfen, insoweit sie Landwirten zugute kommen, allein auf der Grundlage von Kapitel 14 des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Beihilfen im Agrarsektor ⁽⁸⁾ genehmigt werden. Kapitel 14 des Gemeinschaftsrahmens betrifft die Bereitstellung von fachlicher oder gewerblicher Hilfe im Agrarsektor (d. h. an Landwirte). Gemäß Punkt 14.1 des Gemeinschaftsrahmens dürfen etwa Beihilfen für Betriebsführungs- und Vertretungsdienste bis zu einem höchstzulässigen Satz von 100 % gewährt werden, sofern die folgenden Bedingungen erfüllt sind:

1. Die Beihilfen sollten grundsätzlich allen zuschussfähigen natürlichen und juristischen Personen in dem betreffen-

den Gebiet auf der Grundlage objektiv definierter Kriterien zur Verfügung stehen.

2. Der zu gewährende Gesamthilfebeitrag sollte 100 000 EUR pro Begünstigten über einen Zeitraum von drei Jahren nicht überschreiten, und der höchstzulässige Beihilfesatz zugunsten von Unternehmen, die in den Anwendungsbereich der von der Kommission festgelegten Definition der kleinen und mittleren Unternehmen ⁽⁹⁾ (KMU) fallen, sollte 50 % der zuschussfähigen Kosten nicht überschreiten, je nachdem, welcher Betrag höher ist. Zur Berechnung des Beihilfebetrags wird der Begünstigte als die Person angesehen, die solche Dienste in Anspruch nimmt.

Ad 1: Verfügbarkeit

Die deutschen Behörden haben mit Schreiben vom 11. Mai 2001 mitgeteilt, dass bestimmte von den MR angebotenen Dienstleistungen (insbesondere die soziale Betriebshilfe) allen Interessierten — auch Nichtmitgliedern — zur Verfügung stehen. Dies gilt jedoch nicht für alle Dienstleistungen im gleichen Maße.

Ad 2: Beihilfehöchstbetrag

Die deutschen Behörden haben ausdrücklich zugesichert, dass der Gesamthilfebeitrag nicht 100 000 EUR pro Begünstigten über einen Zeitraum von drei Jahren überschreitet und der höchstzulässige Beihilfesatz zugunsten von Unternehmen, die in den Anwendungsbereich der von der Kommission festgelegten Definition der KMU fallen, nicht 50 % der zuschussfähigen Kosten überschreitet.

Die Kommission nimmt daher zur Kenntnis, dass die Beihilferegulierung hinsichtlich der von den MR angebotenen sozialen Betriebshilfe zugunsten von landwirtschaftlichen Betrieben die Bedingungen des Gemeinschaftsrahmens erfüllt.

Aus derzeitiger Sicht hegt die Kommission jedoch ernsthafte Zweifel, ob auch Beihilfen für die wirtschaftliche Betriebshilfe und den zwischenbetrieblichen Maschineneinsatz auf der Basis von Kapitel 14 des Gemeinschaftsrahmens genehmigt werden können. Im derzeitigen Stadium der Untersuchung scheint es sich bei solchen Beihilfen vielmehr um Betriebsbeihilfen zugunsten landwirtschaftlicher Erzeuger zu handeln.

Punkt 3.5 des Gemeinschaftsrahmens sieht vor, dass einseitige staatliche Beihilfemaßnahmen, die lediglich dazu bestimmt sind, die finanzielle Situation der Erzeuger zu verbessern, die aber nicht in irgendeiner Weise zur Entwicklung des Sektors insgesamt beitragen, und vor allem Beihilfen, die allein auf der Grundlage des Preises, der Menge, der Produktionseinheit oder der Betriebsmitteleinheit gewährt werden, als Betriebsbeihilfen anzusehen sind, die mit dem Gemeinsamen Markt unvereinbar sind ⁽¹⁰⁾.

⁽⁵⁾ ABl. L 10 vom 13.1.2001, S. 30.

⁽⁶⁾ ABl. L 10 vom 13.1.2001, S. 33.

⁽⁷⁾ Wie der Gerichtshof und das Gericht ausgeführt haben, verfälschen Betriebsbeihilfen, also Beihilfen, mit denen ein Unternehmen von Kosten befreit werden soll, die es normalerweise im Rahmen seines laufenden Betriebes oder seiner üblichen Tätigkeiten hätte tragen müssen, grundsätzlich die Wettbewerbsbedingungen (Urteil des Gerichts vom 8. Juni 1995 in der Rechtssache T-459/93, Siemens/Kommission, Slg. 1995, II-1675, Randnrn. 48 und 77, und die dort genannte Rechtsprechung).

⁽⁸⁾ Gemeinschaftsrahmen für staatliche Beihilfen im Agrarsektor (ABl. C 232 vom 12.8.2000, S. 19).

⁽⁹⁾ Siehe Fußnote 7.

⁽¹⁰⁾ Siehe auch Fußnote 8.

Außerdem könnten die Beihilfen für soziale Betriebshilfe auch andere als landwirtschaftliche Unternehmen begünstigen und damit nicht in den Geltungsbereich des Gemeinschaftsrahmens fallen. Die Kommission fordert daher die deutschen Behörden auf, alle sachdienlichen Hinweise zur Beurteilung dieser Frage zu übermitteln.

III.3 In der Vergangenheit gewährte Beihilfen

Nach Angaben der deutschen Behörden werden schon seit 1970 Beihilfen an das KBM und die MR (bzw. an Landwirte) bezahlt.

Vor dem Inkrafttreten des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Beihilfen im Agrarsektor hat die Kommission für die Beurteilung derartiger Beihilfen materiell ähnliche Bestimmungen angewendet, insbesondere für „De-minimis“-Beihilfen⁽¹¹⁾ und Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen⁽¹²⁾. Im Agrarsektor ist es seit längerem bestehende Politik der Kommission, Beihilfen für Betriebsführungs- und Vertretungsdienste auf landwirtschaftlichen Betrieben bis zu einer maximalen Beihilfeintensität von 100 % zu genehmigen⁽¹³⁾.

Gemäß Artikel 15 Absatz 1 der Verordnung (EG) Nr. 659/99⁽¹⁴⁾ gelten die Befugnisse der Kommission zur Rückforderung von Beihilfen für eine Frist von zehn Jahren. Da zum derzeitigen Zeitpunkt keine genauen Informationen darüber vorliegen, an welche Begünstigten bzw. in welcher Höhe diese Zahlungen durchgeführt wurden, werden die deutschen Behörden aufgefordert, eine detaillierte Aufstellung der seit 1992 gewährten Zahlungen an die Kommission zu übermitteln. Darüber hinaus fordert die Kommission die deutschen Behörden auf, alle sonstigen Informationen, die für eine Beurteilung dieser Maßnahme notwendig sind, vorzulegen.

Schlussfolgerung

Da die Maßnahme hinsichtlich der sozialen Betriebshilfe mit Ziffer 14 des Gemeinschaftsrahmens für staatliche Beihilfen im Agrarsektor im Einklang steht, kann sie als gemäß Artikel

87 Absatz 3 Buchstabe c) des Vertrags mit dem Gemeinsamen Markt vereinbar angesehen werden. Die Kommission hat daher keine Einwände gegen diese Beihilfe.

Die Kommission hat jedoch Bedenken betreffend der Vereinbarkeit der angemeldeten Beihilfe mit dem Gemeinsamen Markt, soweit sie nicht die soziale Betriebshilfe betreffen.

IV. BESCHLUSS

Aus den oben dargelegten Gründen fordert die Kommission Deutschland gemäß dem Verfahren nach Artikel 88 Absatz 2 EG-Vertrag auf, innerhalb einer Frist von einem Monat nach Eingang dieses Schreibens Stellung zu nehmen und ihr alle sachdienlichen Informationen zu übermitteln, die eine Beurteilung der Maßnahme ermöglichen.

Die Kommission fordert die deutschen Behörden insbesondere auf, detaillierte Informationen zu den unter Punkt III der vorliegenden Entscheidung genannten Punkten zu übermitteln. Die Kommission fordert die deutschen Behörden außerdem auf, eine lückenlose Darstellung von Aktivitäten der Maschinenringe sowie deren Finanzierung und insbesondere die verrechneten Preise für Dienstleistungen an die Kommission zu übermitteln, die nicht im Rahmen der vorliegenden Beihilfemaßnahme gefördert werden. Insbesondere wird um eine detaillierte Darstellung ersucht, durch welche Maßnahmen eine Quersubvention dieser sonstigen Tätigkeitsbereiche in der Praxis verhindert wird.

Die Kommission fordert die deutschen Behörden außerdem auf, eine Kopie dieses Schreibens umgehend an die möglichen Beihilfeempfänger zu senden.

Die Kommission verweist Deutschland auf die aussetzende Wirkung von Artikel 88 Absatz 3 EG-Vertrag sowie auf Artikel 14 der Verordnung (EG) Nr. 659/1999, wonach alle zu Unrecht gewährten Beihilfen vom Empfänger zurückzufordern sind.“

⁽¹¹⁾ Zuletzt: Mitteilung der Kommission über De-minimis-Beihilfen (ABl. C 68 vom 6.3.1996, S. 9).

⁽¹²⁾ Zuletzt: Gemeinschaftsrahmen für staatliche Beihilfen an kleine und mittlere Unternehmen (ABl. C 213 vom 23.7.1996, S. 4).

⁽¹³⁾ Siehe beispielsweise Beihilfen N 526/94, N 807/95, N 478/97, N 686/97 und N 64/98.

⁽¹⁴⁾ Verordnung (EG) Nr. 659/1999 des Rates über besondere Vorschriften für die Anwendung von Artikel 93 des EG-Vertrags (ABl. L 83 vom 27.3.1999, S. 1).

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(2003/C 82/04)

Päätöksen tekopäivä: 7.3.2003**Jäsenvaltio:** Ranska**Tuen numero:** N 481/02**Nimike:** Lot-et-Garennen maakuntaneuvoston tuet korkea-laatuisten siipikarjantuotannon investointeihin.**Tarkoitus:** Edistää siipikarja- ja muna-alan investointeja**Talousarvio:** 884 000 euroa kolmeksi vuodeksi**Tuen intensiteetti tai määrä:** 20 prosenttia korvauskelpoisista menoista siipikarja-alalla; 8 prosenttia korvauskelpoisista menoista muna-alalla**Kesto:** 3 vuotta

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 7.3.2003**Jäsenvaltio:** Italia**Tuen numero:** N 38/03**Nimike:** Vuonna 2002 tehty ammattikuntien välinen sopimus teolliseen jalostukseen tarkoitetuista perunoista ja kulutukseen tarkoitettujen perunoiden yksityiseen varastointiin myönnettävästä tuesta**Tarkoitus:** Perunan varastointituki**Oikeusperusta:** Accordo interprofessionale 2002 per le patate destinate alla trasformazione industriale e aiuto all'ammasso privato di patate alimentari**Talousarvio:** 7 746 353 euroa**Tuen intensiteetti tai määrä:** Toimenpiteen mukaan**Kesto:** Yksi vuosi

Päätöksen teksti (ilman luottamuksellisia tietoja) on julkaistu todistusvoimaisella kielellä/todistusvoimaisilla kielillä seuraavalla Internet-sivulla:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisen valtiontuen hyväksyminen**Tapaukset, joita komissio ei vastusta**

(2003/C 82/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Päätöksen tekopäivä: 3.12.2002**Jäsenvaltio:** Alankomaat (Etelä-Hollannin provinssi)**Tuen numero:** N 414/02**Nimike:** Kaasulaitosten saastuttamien alueiden kunnostaminen**Tarkoitus:** Ympäristönsuojelu**Oikeusperusta:** Artikel 76 Wet bodembescherming (Staatsblad 1996, 496; laatstelijk gewijzigd bij Staatsblad 2001, 517)**Talousarvio:** Kokonaistalousarvio 13,4 miljoonaa euroa**Kesto:** 2002–2005

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisilla kielillä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 11.12.2002**Jäsenvaltio:** Saksa (Baijeri)**Tuen numero:** N 634/02**Nimike:** Tuki Grundig AG:lle**Tarkoitus:** Pelastamistuki**Oikeusperusta:** Tapauskohtainen tuki

Tuen intensiteetti tai määrä: 90 prosentin takaus 45 miljoonan euron lainalle

Kesto: Kuusi kuukautta

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisilla kielillä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 11.12.2002

Jäsenvaltio: Alankomaat

Tuen numero: N 638/02

Nimike: Tuki halonien ja CFC-kaasujen talteenottoa varten

Tarkoitus: Ympäristönsuojelu: toimenpide vähentää kuluja, jotka yrityksille aiheutuvat halonien ja CFC-kaasujen ympäristölle turvallisesta talteenotattamisesta

Oikeusperusta: Ministeriële regeling Inzamelingsregeling CFK en halonen

Talousarvio: 20 miljoonaa euroa (ei sisällä kolmea miljoonaa euroa täytäntöönpanokuluja varten)

Tuen intensiteetti tai määrä: Tuen määrä on enintään 5 euroa yhtä kiloa kaasua kohti. Tuen enimmäisintensiteetti on 50 %

Kesto: 31.12.2003 asti

Muita tietoja: Komissio katsoo ohjelman tukevan halonien ja CFC-kaasujen haltijoita. Tuki osittain kompensoi talteenottoyrityksille aiheutuvia kuluja talteenottopalvelun tarjoamisesta kaasuja hallussaan pitäville yrityksille

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisilla kielillä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 24.1.2003

Jäsenvaltio: Italia (Toscana)

Tuen numero: N 742/01

Nimike: Energiansäästö ja uusiutuvien energialähteiden kehittäminen

Tarkoitus: Ympäristönsuojelu: energiansäästö

Oikeusperusta: Deliberazioni della Giunta regionale 20 maggio 2002, n. 482, e 5 agosto 2002, n. 881

Talousarvio: 24 miljoonaa euroa

Tuen intensiteetti tai määrä: BAE 30 %

Kesto: 31.12.2007 asti

Muita tietoja: Vuosikertomus

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisilla kielillä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Päätöksen tekopäivä: 27.11.2002

Jäsenvaltio: Espanja (Baskimaa)

Tuen numero: NN 66/01

Nimike: Tuki Fuselajes Aeronáuticosille

Tarkoitus: Alueellinen investointi (Lentokoneiden rakenteiden valmistaminen siviililentokoneiteollisuudelle)

Oikeusperusta: Plan Interinstitucional de Promoción Económica; Artículo 49.7 del Decreto Legislativo 1/1997, de 11 de noviembre

Talousarvio: 6,03 miljoonan euron avustus

Tuen intensiteetti tai määrä: 17,35 % NAE

Kesto: 2000–2003

Päätöksen koko teksti, josta on poistettu luottamukselliset tiedot, on saatavissa todistusvoimaisilla kielillä Internet-osoitteesta:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä
(Asia COMP/M.3104 – Compass/Cremonini/JV)

Asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä

(2003/C 82/06)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 28. maaliskuuta 2003 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97 ⁽²⁾, 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritykset Compass Group plc ("Compass", Yhdistynyt kuningaskunta) ja Cremonini Spa ("Cremonini", Italia) hankkivat mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yhteisen määräysvallan yrityksissä Moto Spa (Italia) ja Autoplose Ges.mbH (Itävalta), jotka molemmat ovat tällä hetkellä yrityksen Compass määräysvallassa, ostamalla äskettäin perustetun yhteisyrityksen osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- Compass: sopimusperusteiset ja toimilupaan perustuvat ruoanvalmistuspalvelut mukaan lukien moottoriteiden varrella olevat palvelut,
- Cremonini: elintarvikkeiden valmistus ja tukkukauppa sekä ruoanvalmistuspalvelut
- Yhteisyritys: moottoriteiden varrella olevat ruokapalvelut.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty. On huomattava, että asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä komission yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 mukaan antaman tiedonannon ⁽³⁾ mukaisesti.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksitse ((32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.3104 – Compass/Cremonini/JV, seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Linja B – Yrityskeskittymien valvonnan erityisryhmä
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EYVL C 217, 29.7.2000, s. 32.

II

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa koskevat valmistavat säädökset)

Helleenien tasavallan aloite neuvoston asetuksen antamiseksi Sirene-käsikirjan muuttamisessa noudatettavista menettelyistä

(2003/C 82/07)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 66 artiklan,

ottaa huomioon Helleenien tasavallan aloitteen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Schengenin tietojärjestelmä, jäljempänä "SIS", joka on perustettu tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta vuonna 1990 tehdyn Schengenin yleissopimuksen, jäljempänä "Schengenin yleissopimus", IV osaston määräysten mukaisesti, on keskeinen väline osaksi Euroopan unionia sisällytetyn Schengenin säännösten soveltamisessa.
- (2) Schengenin yleissopimuksen 92 artiklan määräysten mukaan jäsenvaltioiden kansalliset osastot eivät voi vaihtaa SIS:n tietoja suoraan keskenään; ne voivat vaihtaa tietoja ainoastaan Strasbourgissa sijaitsevan teknisen tuen yksikön välityksellä. On kuitenkin tarkoituksenmukaista, että tiettyjä Schengenin yleissopimuksen asianmukaiseksi soveltamiseksi tarvittavia lisätietoja vaihdetaan kahden- tai monenvälisesti. Tällaisia lisätietoja tarvitaan erityisesti Schengenin yleissopimuksen 25, 39, 46, 95–100 artiklan, 102 artiklan 3 kohdan, 104 artiklan 3 kohdan, 106, 107 ja 109–110 artiklan säännösten mukaisesti tarvittaviin toimiin liittyen. Kunkin jäsenvaltion Sirene-toimistot suorittavat tämän lisätietojen vaihdon.
- (3) Sirene-käsikirja käsittää kunkin jäsenvaltion Sirene-toimistojen toimijoille annetut ohjeet, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti tällaisen lisätiedon kahden- tai monenvälistä vaihtoa koskevat säännöt ja menettelyt.
- (4) On tarpeen luoda menettely Sirene-käsikirjan muuttamiseksi perussopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti.

- (5) Oikeusperusta tällaisille muutoksille koostuu kahdesta osasta: tästä asetuksesta, joka perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 66 artiklaan, sekä neuvoston päätöksestä, joka perustuu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 30 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaan, 31 artiklan a ja b alakohtaan ja 34 artiklan 2 kohdan c alakohtaan. Tämä johtuu siitä, että jäsenvaltioiden nimeämien viranomaisten on Schengenin yleissopimuksen 92 artiklan mukaisesti päästävä Schengenin tietojärjestelmän kautta automaattisen hakumenettelyn avulla tutustumaan henkilöistä ja omaisuudesta tehtyihin ilmoituksiin suorittaakseen rajatarkastuksia sekä muita poliisi- ja tullitarkastuksia maan rajojen sisäpuolella kansallisen lainsäädännön mukaisesti sekä viisumien ja oleskelulupien myöntämiseksi sekä ulkomaalaislainsäädännön soveltamiseksi henkilöiden liikkumista koskevien Schengenin säännösten määräysten soveltamisen yhteydessä. Myös johdanto-osan 2 kappaleessa tarkoitettu, Schengenin säännösten määräysten soveltamiseksi tarvittava ja kunkin jäsenvaltion Sirene-toimistojen suorittama lisätietojen vaihto edistää näitä tavoitteita sekä poliisiyhteistyötä yleensä.
- (6) Oikeusperustan, jota mahdollisuus tehdä muutoksia Sirene-käsikirjaan tulevaisuudessa edellyttää, muodostuminen kahdesta eri säädöksestä ei vaikuta siihen periaatteen, että itse Schengenin tietojärjestelmä on nyt ja vastedes yksi, yhteinen tietojärjestelmäkokonaisuus, eikä siihen, että Sirene-toimistojen olisi vastakin suoritettava tehtävänsä yhtenäisellä tavalla.
- (7) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (8) On sovittava järjestelystä, jonka mukaisesti Islannin ja Norjan edustajat voivat osallistua niiden komiteoiden työskentelyyn, jotka avustavat komissiota tämän käytössä täytäntöönpanovaltaansa. Tällaista järjestelyä on suunniteltu yhteisön sekä Islannin ja Norjan välisessä kirjeenvaihdossa ⁽⁴⁾, joka on liitetty Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan väliseen sopimukseen viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUVL ...

⁽²⁾ Lausunto annettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 53.

⁽⁵⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

- (9) Tämä asetus ja Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin osallistuminen sen antamiseen ja soveltamiseen eivät vaikuta niiden järjestelyjen soveltamiseen, jotka koskevat Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin osallistumista joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin ja jotka on vahvistettu neuvoston päätöksillä 2000/365/EY⁽¹⁾ ja 2002/192/EY⁽²⁾.
- (10) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä asetus sido Tanskaa eikä sitä sovelleta siihen. Koska tämä asetus perustuu Schengenin säännöstöön Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten mukaisesti, Tanska päättää edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on antanut tämän asetuksen, saattaako se asetuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (11) Tämä asetus on liittymisasiakirjan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöä kehittävä tai muuten siihen liittyvä säädös,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Sirene-käsikirja käsittää kunkin jäsenvaltion Sirene-toimistojen toimijoille annetut ohjeet, joissa vahvistetaan osaksi Euroopan unionia sisällytetyn Schengenin säännösten tiettyjen määräysten asianmukaiseksi soveltamiseksi tarvittavien lisätietojen kahden- tai monenvälisiä vaihtoa sääntelevät säännöt ja menettelyt.

2 artikla

1. Komissio muuttaa 3 artiklassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen Sirene-käsikirjan johdanto-osaa, 1 ja 2 osaa, 3 osan johdanto-osaa ja 3 osan 3.1.3, 3.1.5, 3.1.6, 3.1.8, 3.1.9 ja 3.1.10 kohtaa, 4 osan johdanto-osaa ja 4 osan 4.3, 4.3.1, 4.3.3,

4.5.1, 4.6, 4.8, 4.9 ja 4.10 kohtaa, 5 osan johdanto-osaa ja 5 osan 5.1.1, 5.1.2.2, 5.2 ja 5.3 kohtaa, ja liitteitä 1, 2 ja 3, liitteessä 4 olevia taulukoita 3 ja 4, liitteen 5 johdanto-osaa ja liitteessä 5 olevia lomakkeita C, E, G, I, J, K, L, M, N ja O sekä liitettä 6.

2. Sirene-käsikirjaan voidaan 3 artiklassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen sisällyttää myös uusia ohjeita, esimerkiksi muita liitteitä. Liitteen 5 osalta tällaisiin muutoksiin voi kuulua erityisesti lisälomakkeiden laatiminen tarvittaessa.

3 artikla

1. Komissiota avustaa sääntelykomitea, jäljempänä ”komitea”.
2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kahdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty ...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

⁽¹⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

Espanjan kuningaskunnan aloite neuvoston direktiivin antamiseksi liikenteenharjoittajien velvollisuudesta toimittaa tietoja kuljetetuista henkilöistä

(2003/C 82/08)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 63 artiklan 3 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon Espanjan kuningaskunnan aloitteen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Laittoman maahanmuuton torjumiseksi tehokkaasti on erityisen tärkeää, että kaikissa jäsenvaltioissa on säännökset, joissa on vahvistettu kolmansien maiden kansalaisia jäsenvaltioiden alueelle kuljettavien liikenteenharjoittajien velvollisuudet. Tämän tavoitteen suuremman tehon varmistamiseksi olisi myös jäsenvaltioissa tällä hetkellä säädetyt sakko-rangaistukset niissä tapauksissa, joissa liikenteenharjoittajat ovat laiminlyöneet velvollisuutensa, yhdenmukaistettava mahdollisuuksien mukaan, ottaen huomioon jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien ja -käytäntöjen eroavuudet.
- (2) Tämä toimenpide kuuluu maahanmuuttovirtojen hallintaa ja laittoman maahanmuuton torjuntaa koskevaan säännöskokonaisuuteen.
- (3) Ei ole syytä puuttua jäsenvaltioiden vapauteen pitää voimassa tai ottaa käyttöön liikenteenharjoittajia koskevia muita toimenpiteitä tai seuraamuksia, olipa kyse tässä direktiivissä tarkoitetuista liikenteenharjoittajista tai ei.
- (4) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikissa liikenteenharjoittajia vastaan aloitetuissa menettelyissä, jotka voivat johtaa seuraamusten soveltamiseen, oikeutta puolustautua ja hakea muutosta tällaisiin päätöksiin voidaan tosiasiallisesti käyttää.
- (5) Näillä toimenpiteillä toteutetaan Schengenin toimeenpanevan komitean päätöksessä (SCH/com-ex (94) 17 rev 4) suunniteltuja valvontamahdollisuuksia lähettämällä sähköisesti etukäteen saapumiskentälle tiedot kuljetetuista matkustajista, millä tehostetaan rajavalvontaa ja saadaan käyttöön riittävästi aikaa jokaisen matkustajan tarkastamiseksi rajalla yksityiskohtaisesti ja eritellysti.

(6) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin antamiseen eikä direktiivi siis sido Tanskaa eikä sitä sovelleta siihen. Koska tällä direktiivillä pyritään kehittämään Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osaston määräysten mukaisesti, Tanska päättää edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on antanut tämän direktiivin, saattaako se direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(7) Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan osalta tällä direktiivillä kehitetään Schengenin säännöstöä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen 18 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan unionin neuvoston ja näiden kahden valtion välisessä sopimuksessa tarkoitettulla tavalla,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla**Tavoite**

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vahvistamiseksi, että liikenteenharjoittajilla on velvollisuus toimittaa rajatarkastuksista vastaaville viranomaisille

- a) tiedot kuljetettavista henkilöistä lentokoneeseen noustaessa;
- b) tiedot ulkomaalaisista, jotka ne ovat kuljettaneet jäsenvaltioiden alueelle ja jotka eivät matkalippuun merkittynä päivämääränä ole palanneet lähtömaahan tai eivät ole jatkaneet matkaa kolmanteen maahan. Tiedot on lähetettävä 48 tunnin kuluessa suunnitellusta paluupäivästä tai päivästä, jona matkaa oli tarkoitus jatkaa kolmanteen maahan.

Tietoihin on sisällyttävä käytetyn passin tai matkustusasikirjan numero, kansalaisuus, etu- ja sukunimet sekä syntymäaika ja -paikka.

2 artikla**Seuraamukset**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liikenteenharjoittajiin sovellettavat seuraamukset ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ja että

⁽¹⁾ EYVL C ...

⁽²⁾ EYVL C ...

a) joko niiden enimmäismäärä on vähintään 5 000 euroa, tai

b) niiden vähimmäismäärä on vähintään 3 000 euroa,

tai vastaava määrä kansallisessa valuutassa virallisessa lehdessä ... julkaistun vaihtokurssin mukaan laskettuna kutakin toteutettua matkaa kohti, jolta ei ole ilmoitettu tietoja kuljetetuista henkilöistä tai ne on ilmoitettu virheellisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa sellaisia liikenteenharjoittajia, jotka eivät noudata tästä direktiivistä johtuvia velvoitteita, koskevia muita seuraamuksia, esimerkiksi ajoneuvon liikkumisen estäminen, takavarikoiminen ja menetyksi tuomitseminen taikka liikenneluvan väliaikainen tai pysyvä peruuttaminen.

3 artikla

Muutoksenhaku

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että liikenteenharjoittajilla, joita vastaan aloitetaan menettely seuraamusten määräämiseksi, on jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten nojalla tosiasiallinen oikeus puolustautua ja hakea muutosta.

4 artikla

Tietojen käsittely

1. 1 artiklassa tarkoitetut henkilöitä koskevat tiedot on toimitettava viranomaisille, joiden tehtävänä on tarkastaa henkilöt ulkorajoja ylitettäessä, ja tietojen toimittamisen ainoana päämääränä on helpottaa tarkastusten tekemistä.

2. Sen jälkeen kun kuljetettujen henkilöiden rajatarkastus on tehty, jäsenvaltioiden on hävitettävä toimitetut tiedot.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään ... Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Vastaanottajat

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty ...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

Helleenien tasavallan aloite neuvoston päätöksen tekemiseksi Sirene-käsikirjan muuttamisessa noudatettavista menettelyistä

(2003/C 82/09)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 30 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan, 31 artiklan a ja b alakohdan sekä 34 artiklan 2 kohdan c alakohdan,

ottaa huomioon Helleenien tasavallan aloitteen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Schengenin tietojärjestelmä, jäljempänä "SIS", joka on perustettu tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta vuonna 1990 tehdyn Schengenin yleissopimuksen, jäljempänä "Schengenin yleissopimus", IV osaston määräysten mukaisesti, on keskeinen väline osaksi Euroopan unionia sisällytetyn Schengenin säännösten soveltamisessa.
- (2) Schengenin yleissopimuksen 92 artiklan määräysten mukaan jäsenvaltioiden kansalliset osastot eivät voi vaihtaa SIS:n tietoja suoraan keskenään; ne voivat vaihtaa tietoja ainoastaan Strasbourgissa sijaitsevan teknisen tuen yksikön välityksellä. On kuitenkin tarkoituksenmukaista, että tietyt Schengenin yleissopimuksen asianmukaisesti soveltamiseksi tarvittavia lisätietoja vaihdetaan kahden- tai monenvälisesti. Tällaisia lisätietoja tarvitaan erityisesti Schengenin yleissopimuksen 25, 39, 46, 95–100 artiklan, 102 artiklan 3 kohdan, 104 artiklan 3 kohdan, 106, 107 ja 109–110 artiklan säännösten mukaisesti tarvittaviin toimiin liittyen. Kunkin jäsenvaltion Sirene-toimistot suorittavat tämän lisätiedon vaihdon.
- (3) Sirene-käsikirja käsittää kunkin jäsenvaltion Sirene-toimistojen toimijoille annetut ohjeet, joissa kuvataan yksityiskohtaisesti tällaisen lisätiedon kahden- tai monenvälistä vaihtoa koskevat säännöt ja menettelyt.
- (4) On tarpeen luoda menettely Sirene-käsikirjan muuttamiseksi perussopimusten asiaa koskevien säännösten mukaisesti.
- (5) Oikeusperusta koostuu kahdesta osasta: tästä päätöksestä, joka perustuu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 30 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaan sekä 31 artiklan a ja b alakohtaan ja 34 artiklan 2 kohdan c alakohtaan, sekä neuvoston asetuksesta, joka perustuu Euroopan yhteisön

perustamissopimuksen 66 artiklaan. Tämä johtuu siitä, että jäsenvaltioiden nimeämien viranomaisten on Schengenin yleissopimuksen 92 artiklan mukaisesti päästävä Schengenin tietojärjestelmän kautta automaattisen hakumenettelyn avulla tutustumaan henkilöistä ja omaisuudesta tehtyihin ilmoituksiin suorittaakseen rajatarkastuksia sekä muita poliisi- ja tullitarkastuksia maan rajojen sisäpuolella kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sekä viisumien ja oleskelulupien myöntämiseksi sekä ulkomaalaislainsäädännön soveltamiseksi henkilöiden liikkumista koskevien Schengenin säännösten määräysten soveltamisen yhteydessä. Myös johdanto-osan 2 kappaleessa tarkoitettu, Schengenin säännösten määräysten soveltamiseksi tarvittava ja kunkin jäsenvaltion Sirene-toimistojen suorittama lisätietojen vaihto edistää näitä tavoitteita sekä poliisiyh-teistyötä yleensä.

- (6) Oikeusperustan, jota mahdollisuus tehdä muutoksia Sirene-käsikirjaan tulevaisuudessa edellyttää, muodostuminen kahdesta eri säädöksestä ei vaikuta siihen periaatteen, että Schengenin tietojärjestelmä on nyt ja vastedes yksi, yhteinen tietojärjestelmäkokonaisuus, eikä siihen, että Sirene-toimistojen olisi vastakin suoritettava tehtävänsä yhtenäisellä tavalla.
- (7) Tässä päätöksessä vahvistetaan sen täytäntöönpanon edellyttämien toimenpiteiden toteuttamisessa noudatettavat menettelyt, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o .../2003 asiaankuuluvia säännöksiä, sen varmistamiseksi, että Sirene-käsikirjan kokonaisuudessaan muuttamista varten on vain yksi täytäntöönpanomenettely.
- (8) On sovittava järjestelystä, jonka mukaisesti Islannin ja Norjan edustajat voivat osallistua niiden komiteoiden työskentelyyn, jotka avustavat komissiota tämän käyttäessä täytäntöönpanovaltaansa. Tällaista järjestelyä on suunniteltu yhteisön sekä Islannin ja Norjan välisessä kirjeenvaihdossa, joka on liitetty Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan väliseen sopimukseen viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽³⁾.
- (9) Tämä päätös ja Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin osallistuminen sen tekemiseen ja soveltamiseen eivät vaikuta niiden järjestelyjen soveltamiseen, jotka koskevat Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin osallistumista joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin ja jotka on vahvistettu neuvoston päätöksillä 2000/365/EY ⁽⁴⁾ ja 2002/192/EY ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUVL ...

⁽²⁾ Lausunto annettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁵⁾ EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

- (10) Tämä päätös on liittymisasiakirjan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöä kehittävä tai muuten siihen liittyvä säädös,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Sirene-käsikirja käsittää kunkin jäsenvaltion Sirene-toimistojen toimijoille annetut ohjeet, joissa vahvistetaan osaksi Euroopan unionia sisällytetyn Schengenin säännöstön tiettyjen määräysten asianmukaiseksi soveltamiseksi tarvittavien lisätietojen kahden- tai monenvälistä vaihtoa sääntelevät säännöt ja menettelyt.

2 artikla

1. Komissio muuttaa 3 artiklassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen Sirene-käsikirjan johdanto-osaa, 1 ja 2 osaa, 3 osan johdanto-osaa ja 3 osan 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5, 3.1.7, 3.1.8, 3.1.9, 3.1.10 ja 3.2 kohtaa, 4 osan johdanto-osaa ja 4 osan 4.1.1, 4.1.2, 4.2, 4.3, 4.3.1, 4.3.2, 4.3.3, 4.4, 4.4.1, 4.4.2, 4.4.3, 4.5.1, 4.5.2, 4.7, 4.8, 4.9 ja 4.10 kohtaa, 5 osan johdanto-osaa ja 5 osan 5.1.1, 5.1.2.1, 5.1.2.3, 5.1.2.4, 5.1.2.5, 5.1.2.6, 5.1.2.7, 5.2 ja 5.3 kohtaa, liitteitä 1, 2, 3 ja 4, liitteen 5 johdanto-osaa ja liitteessä 5 olevia lomakkeita A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M ja P sekä liitettä 6.

2. Sirene-käsikirjaan voidaan 3 artiklassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen myös lisätä ohjeita, kuten muita liitteitä. Liitteen 5 osalta tällaisiin muutoksiin voi kuulua erityisesti lisälomakkeiden laatiminen tarvittaessa.

3 artikla

1. Jos tähän artiklaan viitataan, komissiota avustaa sääntelykomitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä puheenjohtajan ehdotuksesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun työjärjestyksen mallin pohjalta.

3. Komission edustaja tekee komitealle esityksen toteutettavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa esityksestä määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvoston on tehtävä komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

4. Komissio hyväksyy esitetyt toimenpiteet, jos ne ovat komitean lausunnon mukaisia.

5. Jos esitetyt toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaiset tai jos lausuntoa ei anneta, komissio toimittaa viipymättä neuvostolle toteutettavia toimenpiteitä koskevan ehdotuksen ja ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille.

6. Neuvosto voi päättää ehdotuksesta määräenemmistöllä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa.

Jos neuvosto on tässä määräajassa ilmaissut määräenemmistöllä vastustavansa ehdotusta, komissio tarkastelee sitä uudelleen. Se voi tehdä neuvostolle muutetun ehdotuksen, tehdä ehdotuksensa uudelleen tai antaa säädösehdotuksen.

Jos neuvosto ei ole tässä määräajassa antanut ehdotettua täytäntöönpanosäädöstä eikä ilmoittanut vastustavansa ehdotusta täytäntöönpanotoimenpiteiksi, komissio antaa ehdotetun täytäntöönpanosäädöksen.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty ...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

Rajoitettu ehdotuspyyntö työterveys- ja työturvallisuustarkastusten alalla

VP/2003/19

(2003/C 82/10)

Tausta ja tavoitteet

Budjettikohdasta B3-4310 Euroopan komissio rahoittaa työterveyden ja työturvallisuuden alalla toteutettavia hankkeita, jotka voivat merkittävästi tukea komission asettamia ensisijaisia tavoitteita. Erityisen tärkeäksi on nähty työsuojelutarkastajien pannon lisääminen yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon tukemiseksi.

Työterveyden ja työturvallisuuden yleisten tavoitteiden osalta komissio tukeutuu johtavien työsuojelutarkastajien komitean asiantuntijaraporttiin. Tälle komitealle tiedotetaan myös hyväksytyistä tarjouksista.

Edellä mainitun tavoitteen toteuttamiseksi komissio aikoo osallistua työsuojelutarkastuksesta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten toimien rahoittamiseen seuraavilla aloilla:

1. Työsuojelutarkastajien vaihdot jäsenvaltioiden hallintojen välillä**2. Kansallisten tarkastusjärjestelmien arviointi**

Huom. Ehdotuksia voivat esittää ainoastaan työsuojelutarkastuksesta vastaavat jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset.

Tämän ehdotuspyynnön perusteella rahoitusta voidaan myöntää enintään 30 000 euroa (10 000 hankkeeseen 1 ja 20 000 hankkeeseen 2).

Tuensaajat valitaan tässä ehdotuspyynnössä annettujen perusteiden ja käytettävissä olevien määrärahojen mukaisesti. Päätökset liittyvät vuoden 2003 talousarvioon, ja hankkeet on toteutettava vuosien 2003 ja 2004 kuluessa.

Hakijoiden ei tarvitse täyttää hakulomaketta mutta niiden on noudatettava liitteessä I kuvattua työsuojelutarkastajien vaihdoille asetettua menettelyä.

Komission rahoitusosuudella korvataan vain matka- ja oleskelukustannukset nykyisten sääntöjen mukaisesti. Kulut korvataan 100-prosenttisesti.

Hakemusten jättämisen määräaika on 30. syyskuuta 2003.

Valintaperusteet

Valinnassa otetaan huomioon vain sellaisten hakijoiden ehdotukset, jotka toimivat toimivaltaisina tarkastusviranomaisina

työterveyden ja työturvallisuuden alalla jossakin jäsenvaltiossa. Hakijan on täytettävä seuraavat edellytykset:

- hakijalla on itsenäinen oikeudellinen asema,
- hakijalla on itsenäinen hallinto- ja varainhoitorakenne,
- hakija saa muutakin rahoitusta kuin Euroopan unionin toimielinten tukia,
- hakija kykenee rahoittamaan toimintansa ehdotetun hankkeen keston ajan,
- hakija kykenee teknisesti viemään ehdotetun hankkeen päätökseen.

Hakemus **hylätään**, jos

- hakemuksen esittäjä ei ole toimivaltainen työsuojelutarkastusviranomainen,
- se on lähetetty jäljempänä mainittua määräpäivää myöhemmin,
- siinä ehdotettu toiminta kuuluu muiden yhteisöaloitteiden piiriin,
- siinä ehdotettu hanke on vain kansallisen aloitteen toisinto.

Ratkaisuperusteet

Tuettavat hankkeet valitaan seuraavien ratkaisuperusteiden mukaan:

- edellä määriteltyjen tavoitteiden mukaisuus,
- yhteisön ulottuvuuden näkyvyys,
- yhteisön tuen kannustus- ja näkyvyysvaikutukset,
- todistettu asiantuntemus kyseisellä alalla,
- kyky hoitaa tietojen ja kokemusten vaihto jäsenvaltioiden kesken,
- toimen kustannushyötysuhde.

Hakemusten jättäminen

Ehdotukset on lähetettävä liitteessä I selitetyn menettelyn mukaisesti kaikkine siinä mainittuine asiakirjoinen jäljempänä mainittuun postitusosoitteeseen 30. syyskuuta 2003 mennessä (postileimaa pidetään todisteena lähetyspäivästä). Faksitse tai sähköpostitse lähetettyjä tai puutteellisia ehdotuksia ei oteta tarkasteltaviksi.

European Commission
DG Employment and Social Affairs
EMPL/D/5 – Health and Safety at Work
Jean Monnet C3-066A
L-2920 Luxembourg
Faksi (352) 430 13 42 59
Sähköposti: jocelyne.husson@cec.eu.int

LIITE I**Ehdotuspyynnön liite – budjettikohta B3-4310****MENETTELY TYÖSUOJELUTARKASTAJIEN VAIHTOA VARTEN****KOMISSIOLLE TOIMITETTAVAT TIEDOT**

1. Pynnön esittäneen maan kansallisen viranomaisen kirje komissiolle, jossa mainitaan
 - vaihdon tarkka aihe,
 - vaihdon kesto ja isäntämaan kanssa tehdyssä sopimuksessa vahvistetut päivämäärät.
2. Jäljennös isäntämaan pyynnön esittäneelle maalle lähettämästä kirjeestä, jossa vahvistetaan sopimus.
3. Tarkastajan nimi, osoite ja yhteystiedot.
4. Matkakulut tarkastajan lähtöpaikasta isäntämaahan sekä matkakulut isäntämaassa, mieluiten euroina. **(Komissio laskee tarkastusmatkan päivärahat kalenteripäivien määrän mukaan.)**
5. Täydelliset pankki- (tai postisiirto)tilin tiedot ja tarkastajan tiliote **(liittääkään mukaan alkuperäinen tiliote).**

Kaikki nämä asiakirjat on toimitettava komissiolle (DG EMPL/D/5) osoitteeseen Bâtiment Jean Monnet, L-2920 Luxembourg **vähintään kaksi kuukautta ennen suunniteltua lähtöpäivää.**

LIITE II**Ehdotuspyynnön liite – budjettikohta B3-4310**

Hakumenettelyn aikataulu on seuraavanlainen:

- Julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*: huhtikuu 2003,
 - Ehdotusten viimeinen jättöpäivä: 30. syyskuuta 2003.
-